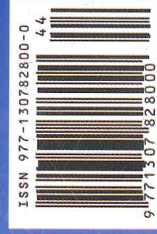

Genç Öncüler

Şık Hayatlar

Eylül-Ekim 2008

Sayı 44

3 ytl

Aylık Gençlik Dergisi

Bu Yola Çıkanlar ASLA KAYBETMEZ

Mustafa Sarıboğa'nın Ardından

Kahvenin İzinde

Genç Öncüler
Yaz Kampı

GÖSTER KENDİNİ

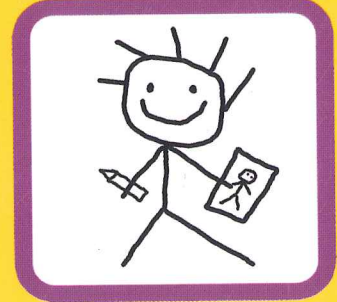

OBJEKTİFİME TAKILANLAR

Her fotoğraf bir hikaye...
bin hikayeye açılan bir kapı...
"Objektifinize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte
Genç Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

ÇİZER MİSİN?

Genç Öncüler'le "Çiz" me'yi aşın!
Sadece çizme Göster Kendini, gönder eserini.
Çizer misin o halde artık eserlerini yayımlatabileceğin
bir yer var.

YAZAR MİSİN?

Bir çok yazar daha sen yaşlardayken yazmaya başladı. Ama birçoğu ancak çok sonraları senin onları gördüğün makama oturdu. Önce ne yazacağına karar ver. Konuyu seçtikten sonra o konuyu en iyi hangi türde ifade edeceğini düşün. Seçtiğin yazı konusu araştırma yapmayı gerektiriyor mu? O zaman tabii ki hemen internete koşma. Sözlükler, ansiklopediler, makaleler, tarih kitapları ve daha birçok kaynak esere ve kütüphanelere başvur. Yoo benim bunlarla işim yok diyorsan, içimdekileri dökeceğim diyorsan en azından düşüncelerini belli bir önceliği, sırayı gözeterek yazmaya çalış.

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

Zafer Özdemir

Yayın Kurulu

A. Muhsin Yıldız, Elyesa Koçtak,
Hüseyin Buladı, Murat Çelik,
A. Zeynep Toprak, Erva Günay,
Dilaranur Kara, Elif Yaman

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

İbrahim Altunkeş, Cüneyt N. Mirza,
Hayri Gümüş, Murtaza Koçak,
Semih Özdemir, Sefa Öztürk, Mer-
yem Lübeyne Bal, Ebru Cengiz

Adres

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım

Pro-j Sanat

Baskı: Artus Basım

Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Gürel İş Merkezi No:14/1
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

Bu Yola Çıkan Asla Kaybetmez

Kendi kariyerleri için hayatını yaratılış gayesini unutarak karar-
tanlar kazanmış olsun da hayırlarda yanışmak için fedakârlık ya-
panlar neden kaybetsin? Bazı sorulara cevap vermek cesaret is-
ter ve bu onlardan biridir. Size ezberletilen yollardan birine ma-
ruz kalmak ya da sonuna kadar gittiğinizde kaybetmeyeceğinizi
bildiğiniz bir yolu emeklemek, yürümek, koşmak... Aslında ce-
vap tercihlerinizde gizlidir.

Bu yola çıkan neden kaybetmez; bir genç öncü olan Mustafa Sa-
rıboğa'nın vefatıyla bir kere daha anladık. Genç yaşına rağmen
doğru bir tercih ve buna sadakatle geçen kısa bir ömrü vefatıyla
birlikte kayıp olarak nitelendiremeyiz. Bir hareket değerleriyle,
değer yaratan eylem ve şahsiyetleriyle geleceğe taşınır. Fedakarlığı,
samimiyeti, gayreti ile Mustafa bizim için bir değerdi. Ar-
dından kesilmeyen bir ecir kapısını açanlardan oldu. Allah rah-
met eylesin... Ölüm insan çok şey söyler de kulak veren olur
mu?

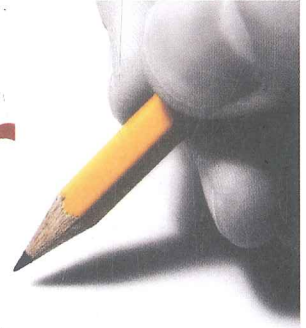
Mustafa kardeşimizi rahmetle anıyor; yakınlarına baş sağlığı dili-
yoruz.

İçindekiler

4

► Şık Hayatlar

Ferhat Topazik

13

► MODERN ÇAĞIN ORDULARI - 1

Ömer Özdemir

36

► Kahvenin İzinde

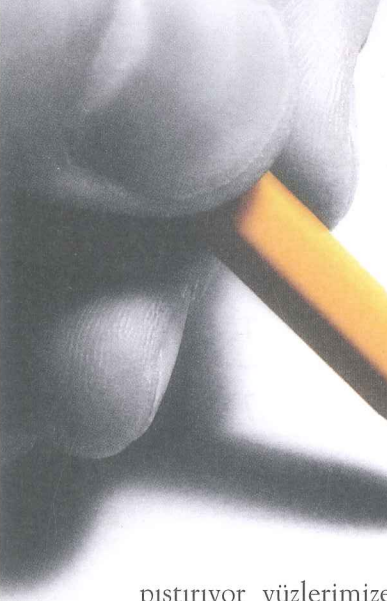
“Bu yola çıkanlar
asla kaybetmez!”

Sayfa 10

Mustafa Sarıboğa	7
Bilge Kral Aliya	17
Tarihte Bu Ay	20
Hiçbir Ülke Kaybedeceğini Bilerek Savaşa Girmez	22
Malkoçoğlu Brrrrrr'ları	24
Şiir	25
Kahvenin İzinde	26
Objektifime Takılanlar	28
Lapseki Kampı	30
Genç Öncü Bayanlar Yaz Kampı	35
İstanbul Böyle Gezilir	37

Şık Hayatla

Ferhat Topazik

Ezberle hayatlarda da ezberlenmiş istekler halindeyiz. Çocuklarımız daha en körpe hallerinde ezberletilmiş cümlelerle 'büyüyünce ne olacaksınız?' sorularına bir çırpıda 'doktor olacağım veya öğretmen olacağım' cevabını ya-

pıstırıyor yüzlerimize. Çocuğunun cevabını duyan anne ve babalar da bir havalarda ki sormayın gitsin. Ama sadece evladının vermiş olduğu cevabın hazzı ile yetinmiyor ebeveynler. Bu 'ulvi' uğurda maddi manevi her gayreti sarf ediyorlar. Çocuk okuma yazma öğrendiğinden biraz geçkince başlıyorlar kurs aramaya güzel evlatlarına, özel dersler verdiriliyor ve şık'lı hayatlar yaşayan insanlar etraflarda koşturmaya başlıyor.

Anlatmaya çalıştığımız gerçekler çocuklara ancak şık'lar arasında varsa anlatılabiliyor ve doğru cevap anahtarında yazıyorsa kabulleri oluyor. Şık'lar arasında sanal dünyalarda yetiştirdiğimiz çocuklar var güçleriyle çözdükleri soru bankalarında buluyorlar kendilerini.

Çocuklar büyüdükçe soru kitapçıkları da doğru

orantılı olarak büyüyor ve ağırlaşıyor. Sınavlar, sınavlar, sınavlar...

Bu sınavlarda çocuklar başarılı veya başarısız oluyor. Tabii çocuklarda kendilerini sadece o sınav için değil de genel olarak değerlendirmeye tutarak hayatta kazanan, akıllı, zeki ve tam tersi olarak küçük belleklerinde adlandırıyorlar. Evlatlarımız tarafından dillendirilen 'OKS'yi kazandım daha ne olsun' cevabı hiç de yabancı gelmiyor bizlere.

Büyüyen çocuk ders çalışmaktan fazla farkında olmasa da artık değişiyor. Hakkını yemeyelim çözülen sorular bazında değerlendirirsek de, gelişiyor(!)

Ama asıl büyük sınav henüz çocukluktan çıkan genç insanı ileriki kavşakta sırtarak bekliyor. Ulu bir put gibi ismi devamlı ağızlarda; ÖSS.

Sınava seneler öncesinden hazırlanmaya başlayan genç sorularını çözüyor, çözdürüyor bunun yanında olmazsa olmaz olarak da sağ olsun dershanedeki rehberler onu 'yaparsın, sen yapamazsan kimse yapamaz' tarzlı gazlama motivasyonu getiriyorlar.

Ve sınav zamanı geliyor. Anneden şanslı olan evlatlar okunmuş piriçlerini de alarak sınav salonunun yolunu tutuyorlar ve sınav zamanının da genç, son sürat bütün soruları işaretliyor ve sınavdan çıkıyor. Kapıdan çıktığı an düşündüğü tek şey sınavın nasıl geçtiği ve istediği üniversiteye girecek puanı alıp almadığı. Sınav sonrası cevaplar açıklanıyor, puanlar belli oluyor hasılı

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

"Asım'ın Nesli Diyordum Ya...
Nesilmiş Gerçek"

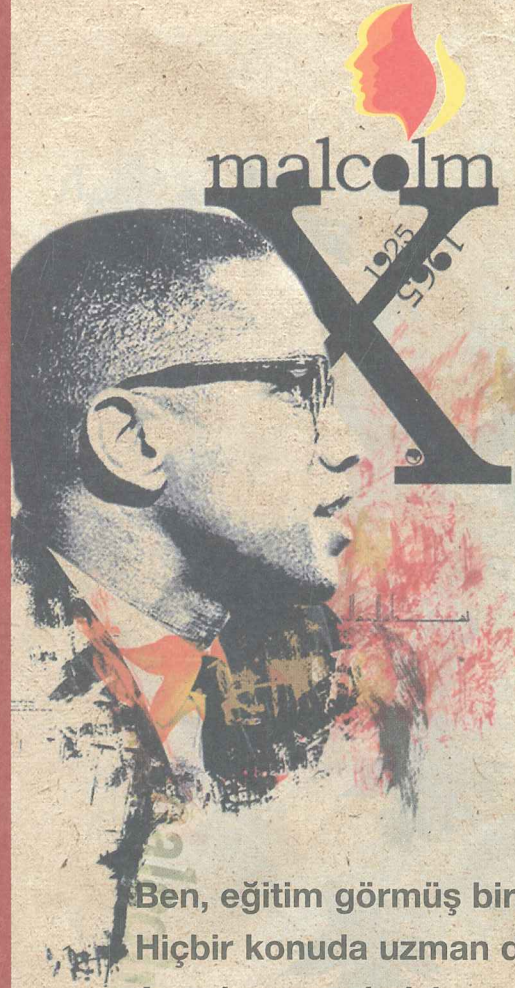
bizim örneğimizde ki 'akıllı' kızımız veya oğlumuz istediği üniversiteyi kazanıyor.

Sınavı kazan ve bir üniversiteye kapak at sonrası 'cennet' diyen abiler ablalar etrafta yok. Genç şaşkın 'ama ben böyle düşünmemiştim' tarzı iç geçirmeler fayda sağlamıyor. Anne babalar üniversitede okuyan evlatlarından şikayetçi 'yok devamlı bilgisayarın başında, yok bir dediğimiz şeyi' de on kere söyletmeden yapsın' falan filan.

VE GERÇEKLER

Kimsenin kimseden şikayet etmeye hakkı yok. Özellikle annelerin ve babaların hiç mi hiç yok. Yetişen evladınız istekleriniz dışında bir şey mi yaptı? Siz ona hayatının amacını şık'lı kitaplarda sundunuz o da o kitap ta ki şık'lar çerçevesinde yetişti, değişti veya üniversiteyi kazandığı için gelişti.(!)

Ama sınavlara çalışırken unuttu çocuk olduğunu, özel serasında soru çözdüğün-

Ben, eğitim görmüş biri değilim.
Hiçbir konuda uzman da değilim.
Ama ben samimiyim.
Samimiyetim itibarımdır.
Malcolm X

Boşana savaşmadın
Boşana yaşamadın
Boşana ölmedin!..
Sezai Karakoç

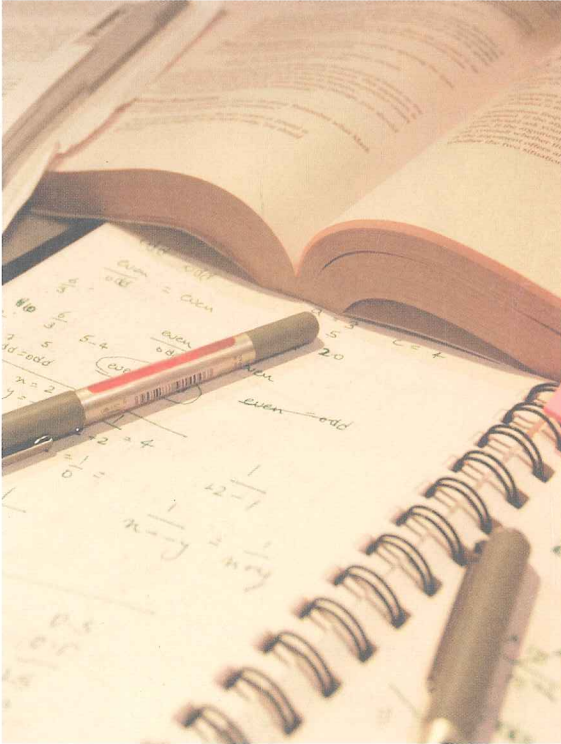
den annesinin babasının her zaman ders çalışmıyor diye kınadığı arkadaşının çağırması olduğu mahalle maçına gidemedi veya ağaçtan dut toplayamadı. Büyüdüğünde de arkadaşları ile sokaklarda gezip muhabbet edemedi. Boş zamanlarında da evdeydi ve gidemediği mahalle maçını bilgisayarda oynuyordu.

Üniversite kazanıldı. Fakat yetişen genç, hiçbir şeye ilgi duymayan çabuk sıkılan bir şeye bağlanamayan içinde barındırdığı saf duyguları bile bilgisayar ekranında görmeyince anlamlandıramayan biri olup çıktı.

Evet beklediğim tepkileri yazıyı okuyanlardan duyar gibiyim. 'Yani çalışıp üniversiteye girmeyelim mi?' veya başka bir serzeniş 'ben üniversitede okuyorum ama hiç de öyle değilim'.

Cevap hakkımı kullanmam gerekirse, kimse üniversitede okumasın veya sakın bir meslek sahibi olmasın, bilgisayar'a elinizi dahi sürmeyin yoksa yukarıda bahsettiğim kişi olup çıkarsınız demiyorum. Sadece dediğim şey, yaptığımız eylemi insani ölçülerle, fıtratı bozmadan yapmak üzerine söylenmiş sözler.

Ama söylediğim bir gerçek de sizi çok etse de şu; herkes üniversite okumak zorunda değil ve her-

kes de doktor, öğretmen, mühendis, avukat vs. olmak zorunda değil. Bununla birlikte doktor veya mühendis bir kaportacıdan, bakkaldan, berberden daha akıllı ve yetenekli değil.

Kimse üniversiteyi sınavını kazandı diye yaşamın amacına ulaşmadığı gibi üniversite sınavını kazanmadı diye kendi hanesini eksilerle doldurmuyor.

Eğer insan üniversite bitirerek yukarıda özellikleri sayılan ucube yaratık gibi fıtratından uzaklaşacaksa inanım kimse istemez o üniversiteli insanı. Bir çok kişi gibi üniversite mezunu şık'lı yaşam ürünü arkadaş yerine hoş sohbet, mert, her zaman yanımda olabilecek kasap çırağı veya berberde kalfa arkadaşlarımı onlarla mukayese dahi etmem.

Hasılı bizim aradığımız veya söylediğimiz şudur; fikri çalışma ne kadar lazımsa bedeni çalışma da o kadar lazımdır. Kimse kimseden üstün değildir. Doktora gerek duyanlar yemek yanında fırıncının elinden çıkan ekmezsiz sofraya oturamaz, avukatın kendini savunmasına ihtiyacı olanlar berbere gitmeden yapamazlar. Toplumumuzda oluşturulan üniversiteli sevdasının kaynağı insanların üniversite kisvesi altında kendilerini etiketlemeleri veya manevi hazları elde edebilecek bir şeylerinin bulunmamasıdır.

İnsanlara rızık konusunda ise tek söz Müslüman ağızlarından çıkar; rızık ancak Allah çalışana ve istediğine verir.

Son söz olarak, bizlerin sınavlara bu kadar alışık olmamız esas büyük sınav nedeniyledir. İnsan bu dünya da sınavdadır. Ve dünya sınavının da cevapları herkese açıktır. Elimizi biraz uzatsak ulaşacağımız kainat kitabı olan Kur'an'dadır. Yani Alemlerin Rabbinin yapmış olduğu imtihan kopya çekmek serbesttir. Büyük sınavımız ile ilgili söz arşın rabbindedir;

'Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz bize döndürüleceksiniz. (Enbiya Suresi 35.Ayet)

Mustafa Sarıboğa

Genç Öncü

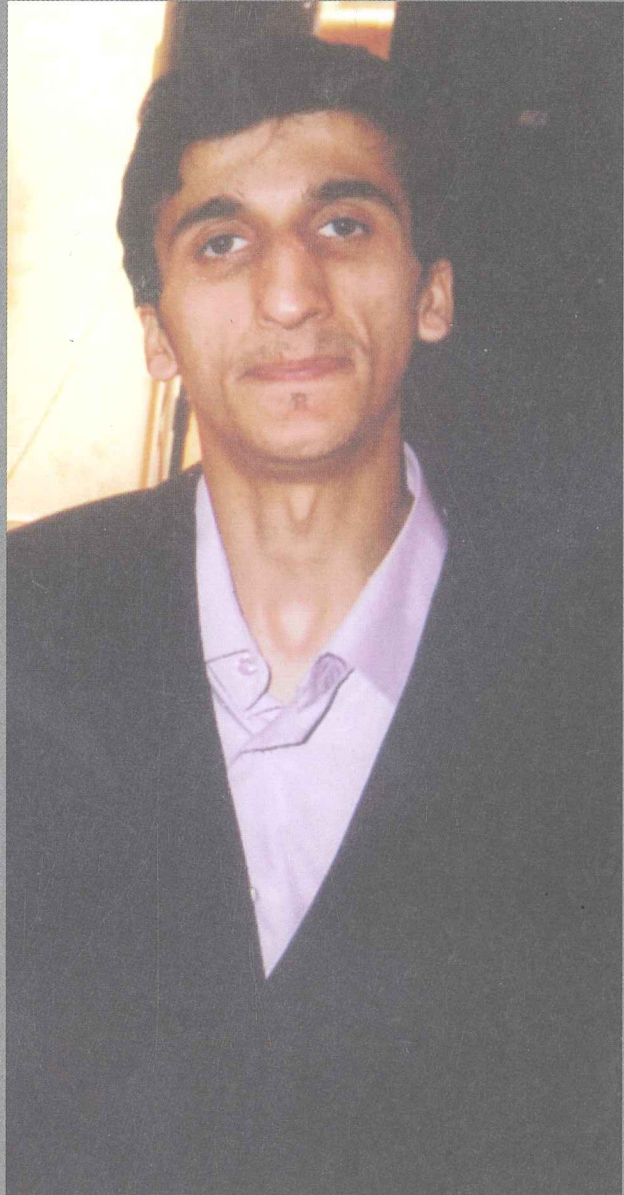
Evet bu sıfatın altına yakışacak en güzel kardeşimizdi. Hayır yarışında öncü olmak onun güzelliği. Yusuf'un gömleğiyle kuşanıp İbrahim'in duruşuyla hayatında kazandığı ecirler onu Allah'ın cennetinin en güzel mekanına götürsün inşallah...

Belki çok değil ama tam 4,5 sene geçirdik beraber çok uğraştık davamız için tartıştık yeri geldi uyuşmadık ama her zaman tek yumruktuk, bi Müslüman'ın Müslüman kardeşleriyle olması gerektiği gibi tamamladık hep birbirimizi.. Bu bizi daha da birbirimize bağladı çünkü tamamen dünyevileşen dünyanın içinde Allah'ı unutturacak zamana yer vermedik... Bunun öncülüğünü edenlerdendi O... Yokluğu o kadar belli ki hatasını kabullenmeyen kimse yok yanımda yanımızda... Allah mekanını cennet eylesin inşallah...

Ömer Faruk Zengin

Mustafa'yı anlatmak isterim. Bilinmesi gerekir böyle bir insanın. Mustafa belki bir romanın en dertli en arabesk kahramanı belki de bir şiirin aşık yağız delikanlısı. Abartacak değilim bir süpermeni, günahsızdı müthişti demeyeceğim fakat olması gerektiği gibi gerçek bir insandı ve kardeşimdi. Ağa kapısına gidip nargile içip uzun uzun dünyayı kurtarmanın tadı olmayacak Mustafa'sız. Beraber yaptıklarımız yediklerimiz içtiklerimiz bir daha olmayacak. O olmayacak bir daha. Ne dene bilir ki şimdi "Yaşamak kadar ölmek de kader."

Yunus Babacan

Allah için çarpan heyecan dolu yüreğinde taşıdığı tarifsiz ve sınırsız sevgisiyle çıktı karşımıza Mustafa. Samimiyet ve ciddiyet olgularını birbirine karıştırmadan çok muntazam bir şekilde uyguladı hayatına. Hoş sohbeti sıcak tavırlarıyla hepimizin yüreğinde ayrı bir yer edindi. Sonsuz fedakârlık anlayışı ise adeta bir ders niteliğindedi. Ondan her gün farklı bir şey öğrenirdik. Daha da öğreneceklerimiz vardı. Ancak öbür dünyadaki büyük ödülün sesini işitmiş olacak ki bizlere çok erken veda etti. Genç kardeşlerine bıraktığı dava ateşiyse ondan bize miras kaldı. Rabbimiz bizi onunla cennet bahçelerinde buluştursun. Sevgili kardeşlerimizde Allah'tan rahmet acılı dostlarına ve ailesine sabrı cemil niyaz ediyorum.

Ömer Faruk Altun

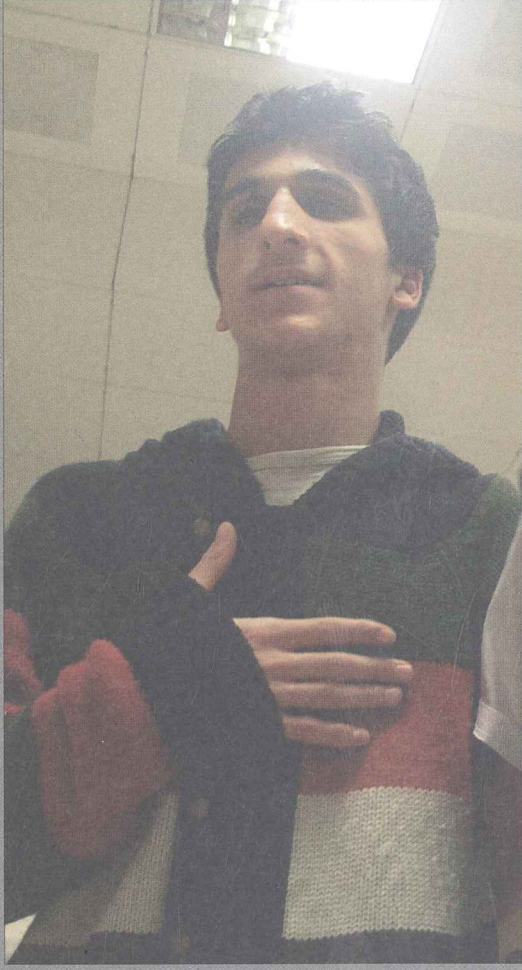
Mustafa kardeşimiz genç oncu sıfatını çok iyi üstlenmiş onu benimsemiş ve her yerde genç oncu olduğunu belli etmiştir. Bizleri hiç bir zaman kırmamış, her zaman bizlere pozitif ışığını yansıtmıştır. Şimdi ise ebedi yolculuğa çıkmış hakkın rahmetine kavuşmuştur. Hepimizin başı sağ olsun Allah rahmet eylesin nurlar içinde yatsın inşallah.

Ammar Babuşçu

Mustafa kardeşimiz yaşadığı süre zarfında her zaman öncü bir genç olmaya çalışmış, insanları Allah'ın dinine davet etmek için uğraşmıştı. Her gittiği yerde bu sığfata uygun hareket etmek için uğraşmış, her zaman birilerini bu davaya ortak etmek için uğraşmıştı. Her gün yeni bir tebliğ metodu ile yanımıza gelip ' beyler bugün şı adamlarla ilgileneelim" derdi. Yaşadığı süre içinde vaktini Allah'ın rızasını kazanmak için geçirdiğinden hiçbirimizin şüphesi yok. Vefatı belki hepimize göre erken oldu ama ölümün zamanını hiçbirimiz bilemiyoruz, bu yüzden kendimizin de her an ölebileceği düşüncesi ile yaşamalıyız. Ölümün yaşı, zamanı yok. Allah Mustafa kardeşimizin mekanını cennet eylesin inşallah...

Cihat Dursun

Hatırlıyorum, Mustafa bir keresinde "keşke fotoğraflar olmasaydı, ilerde acı çektirirler" demişti. O vakit ne demek istediğini anlamamıştım, neyi düşünerek öyle söyledi bilemiyorum ama şimdi kardeşime hak vermem gerektiğini anlamış bulunuyorum. Mustafa'nın fotoğraflarına bakınca üzülmemek elde değil; şüphesiz.. Ama olayın mutluluk verici bir tarafı da var; bu resimler bir güzelliğe işaret ediyor. Evet, kardeşimin resmine baktıkça, gülümseyişinin güzelliğini, samimiyetini, sadakatini, fedakârlığını, vefakârlığını görüyorum. Vakâr ve sabrını ömrünün son demine dek muhafaza ettiğini hatırlıyorum. Mücadelesindeki kararlılığı aklıma geliyor ve bunları anımsadıkça mutlu oluyorum. Evet kardeşim, kaybin bize acı çektiriyor olabilir fakat biz seni hep bize bıraktığın güzelliklerle hatırlayacağız. Allah, katında da sana güzellikler versin, seni bu kardeşlerinle cennetinde ve rızasında buluştursun..

Ammar Kılıç

Anlar vardır birbiri içine girip sizi sizden alan geçmişte, öncede, dün de yaşatan; adamlar vardır sizi size hatırlatan ne olduğunuzu ve ne olmanız gerektiğini size bakışlarıyla, sözleriyle, gülüşüyle anlatan. İşte öyle bir zamandı yaşadığımız ve öyle bir adamdı, kardeşti, dosttu, öncüydü, GENÇ ÖNCÜ'ydü andığımız. 24 Eylül Çarşamba akşamı Ramazan-ı Şerifin 24 üncü gecesi geçen yıl birlikte iftar açıp, birlikte sahur yaptığımız Mustafamız'ı andık Araştırma Ve Kültür Vakfında. Her hayrın başı gibi Kuran-ı Kerim okuyarak başladık programa Burak Yakupoğlu'ndan Kuran tilavetini dinledikten sonra ortaokuldan bugüne kadar elimizde var olan fotoğraflarından derlediğimiz kısa bir slâyt gözlerimizi yaşarttı. Ardından M. Emin Babacan'ın Mustafamız hakkında yazdığı duygusal metni Yunus Babacan kardeşimizden dinledik. Kardeşimiz için hatimler indirmiştik ve hep beraber âmin dedik yapılan hatim duasına ailesi ve onu seven arkadaşları, abisi, dostuyla beraber. Gözlerden belliydi unutulmadığı, unutulamayacağı. Hemen hemen herkesin hakkında birçok şey hatırlayacağı nadir insanlardandı Mustafa. Karşılaştığı kişilerle ilgilenmeyi üzerine görev bildirdi. Hasta yatağında dahi arkadaşlarını düşünürdü. Biz Mustafa'yla vedalaşmadık çünkü vedalar bir daha buluşamayacaklar içindir. Biz Mustafa'yı nerede buluşacağımızı biliyoruz. Hiçbir gölgenin olmadığı hesap ve ceza gününde yedi sınıf insan vardır Arşı alanın gölgesinde gölgelenen. O'nlarda o günün tasanından uzaklardır. Müjdeleşirler. Herkes ağlarken onlar güler bunlardan bir sınıf "gençliğini ibadetle geçirenlerdir". Müjdesini veren Peygamberin buyurduğu gibi. O gün Mustafa'yı orada bize tebessüm ederken bulacağız İnşallah.

“Bu yola çıkanlar asla kaybetmez!”

Bu yazı Genç Öncü kardeşimiz Mustafa Sarıboğa'nın vefatı üzerine yazılmıştır.

İşte onlar hayırlarda yarışmaktadırlar ve onlar bundan dolayı öne geçmektedirler. (23/61)

Öncü olduk; çünkü tespih taneleri gibi dağılmış insanların kendilerini bulmaları için birilerinin bu işe öncülük etmesi gerekiyordu. Öncü olduk çünkü ne kötülüğe ortak olabilir ne de "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" diyebilirdik. Öncü olduk, çünkü yerlerinde oturanlarla yürüyenlerin mükâfatı bir olmaz. Aramızda yazılı olmayan bir mukavele imzaladık sanki. Karar vermek zordu. "Hele bir, bizde bir ucundan başlayalım bakalım" diyerek başlayanlar da, "hadi hemen bir şeyler yapalım" diyen gözü karalar da vardı Genç Öncülerin arasında. Zorluk benleri birbirine yaklaştırdı; "biz" olduk. "Bu yola çıkan asla kaybetmez!" sloganımızdı. Bu yolda zamanımızı da, paramızı da, terimizi de döktük, silkeledik. Ama kaybetmedik. İnanması zor ama hiç kaybetmedik.

Mustafa, İslam ümmetinin mahzun ve Genç Öncüler'in samimi bir ferdi, "biz"lerden biriydi. Daha bir çocukken mescide, camiye gönüllü ısınmış cemaate katılmış, ortaokul sıralarında tanıştığı Genç Öncüler için fedakârlıklarla geçirdiği günlerini 18'inde doldurmuş bir hayata sahipti. Son günlerini ise -varsa eğer- günahlarına kefaret olacak bir rahatsızlıkla geçirdi ve ebedi istirahat mekânına göçtü. Mustafa'nın hayatı buydu, eğer hayatları birkaç cümle ile özetlemek mümkünse...

Seven biriydi; mescidi, camiye, cemaati, Müslümanları seven biri olarak uğurladık Mustafa'ya. Gönllünü şuna buna değil Allah'ın evine, Allah'ın dinin öğretildiği yerlere çevirme ayrıcalığına sahip bir kardeşimizdi o. Camilerin, cami cemaatinin, hocaların, İslam'a hizmet eden cemaatlerin, yapıları kötülendiği, karalandığı bir devirde buraları sevmek bile kolay bir iş değil aslında. "Sevdiği şeye de bak" der gibi dünyalık hobilerini tatmin etmeye kalkışanların burun kıvrımlarına aldırmandan sevmek... Sevmek ne zordur aslında. Nefsini yenip, menfaatin olmadığı bir şeyi bir yeri, türlü sıkıntılara katlanacağını bile bile sevmek ne zordur.

Samimi biri; size vereceği belki parası, beraber olduğunuzda size katacağı pek karizması yoktu belki. Ama samimiydi Mustafa. Muhatabına samimi gözlerle bakar, sözleri ta içinden çıkar, hesapçılık yapmazdı. İnsanın yüzüne başka arkasından başka konuşmazdı. Cümleleri belki azdı, belki standarttı, tepkileri, sevin-

ci belliydi. Ne yapacağı, ne isteyeceği belli olmayanlardan değildi. Zaten o yüzden güvenirdiniz. Size zarar verecek, size rağmen sizin istemediğiniz bir şeyi ondan beklemezsiniz. Samimiyeti yeter de artardı bile birçok şeye.

Aslında hastalığının da belki kökünde yatan, birçoklarının sahip olduğu imkânları olmadığı için yeteneklerini de istenilen düzeyde geliştirememişti. Aynı nedenlerle sıradan sayılabilecek bir eğitime maruz kaldı ve üniversiteyi, şartlarını bilerek düşünmeye başlayabildi derken ayrıldı aramızdan.

Kalabalık bir ailenin en küçük çocuğu maddi imkânsızlıklar içinde samimiyetine yatırım yapabildi. Bir işe başvursa samimiyetsiz ve güven vermeyen birçok adamı ona tercih edebilirlerdi yeteneklerinden dolayı. Ama eğer yaşasaydı ve hayatını kazanma yönünde kendine bir meyil verebilmeye zamanı olsaydı, o adamların hepsini bir kalemde çizerdiniz. Çünkü bu devirde emsali bulunmayan bir yüreğe, samimiyete sahipti.

Fedakârdı; bir yaz kampında beraberdik. Kulübelerde kalıyorduk. Yerimiz olmadığı için kültürel çalışmalarımızı aynı kulübelerin daracık, küçücük penceresinden sızan ışığın aydınlattığı holde yapıyor, bir taraftan da onca insanın ortak kullandığı tuvaletin kokusunu duymazdan gelmeye çalışıyorduk. İçimizde çok farklı şartlarda yaşayanlar vardı, arkadaşların bazıları son model telefonlarından fırsat bulup eline süpürge almamıştı. Burada, almak isteseler de çağrılar, mesajlar fırsat vermiyordu. Her zaman kendisine bir görev verilmeden sorumluluk üstlenerek iş yapanlar az olmuştur. Herkese nöbet yazıp sonra da yaptı mı yapmadı mı diye takip ettiğimiz bir ortamda Mustafa, kimse söylemediği halde tuvaletleri tek başına temizlemeye çalışıyordu. Fedakardı evet ama aynı zamanda sorumluluk duygusuyla da iş yapan bir arkadaştı. Genç Öncüler'in tam bir yıl önceki - Eylül 2007- 33. sayısında Mustafa ile ilgili aynen şu ifadeler yer almıştı: "Kimse ona arkadaşlarıyla ortak kullandığı tuvaletleri tek başına temizlemesini ya da arkadaşlarının etkinliklere geç kalmaması için yatakları toplamaya yardım etmesini söylemedi, mutfakta onca bulaşığın üstesinden gelmeye çalışırken soğuk suyun altında kardeşlerinin donan ellerine ellerini uzatmasını da..."

Kampımızda fedakârlara ödül vereceğimizi de söylemedik ama o sanki müjdelenen 'büyük bir ödül'ü daha önceden duymuş gibiydi."

Mustafa, Müslümanca bir hayat yaşamaya çalıştı ve bir Müslüman olarak vefat etti. Vefat etmeden az önce sabah namazına kalkmış ve secde eder bir halde ruhunu teslim etmişti. Ölümün bile güzeli istenir; bu Mustafa'ya nasip olmuştu. Mustafa'nın vefat halinde, "De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir." (6/162) dediğini manen duyar gibi olunca bizler de "Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve canımızı müslüman olarak al." (A'RAF/126) demekten kendimizi alamıyorduk doğrusu.

Kaybetmek; nerede olduğunu bilememektir. Biri ölünce, onu kaybettiğimizden söz edilir. Hele bu kişi gençse, genç yaşında yitirdik derler de, genç kelimesi sanki böyle yürekleri bir kere daha dağlasın, tüyleleri diken diken etsin diye söylenmiş gibi gelir insana. Modern çağın insanları nedense ölümü gençliğin ağzına yakıştırmaz. Sadece bu dünyaya konsantre olmuş zihinler bir gün öleceklerini akıllarının ucuna bile getirmek istemezler 70ler'inden önce. Mesele öyle değil: Gençliğin başında karabulutlar dolaştırmak doğru olmayabilir ama insanın her an ölebileceğini bilmesi ve hayatını ona göre yaşaması da gerekiyor. "Daha gençsin; 'Allah affeder'", "bir defadan bi şey olmaz", "sen anlamazsın", "ne namazı", "ilerde hacca gider tevbe edersin", "haccını koruyamazsın", "günahı benim boynuma" gibi cümlelerin yolundan gidenler yanlış bir yolun yarısında kalakalmayacaklarından eminler mi?

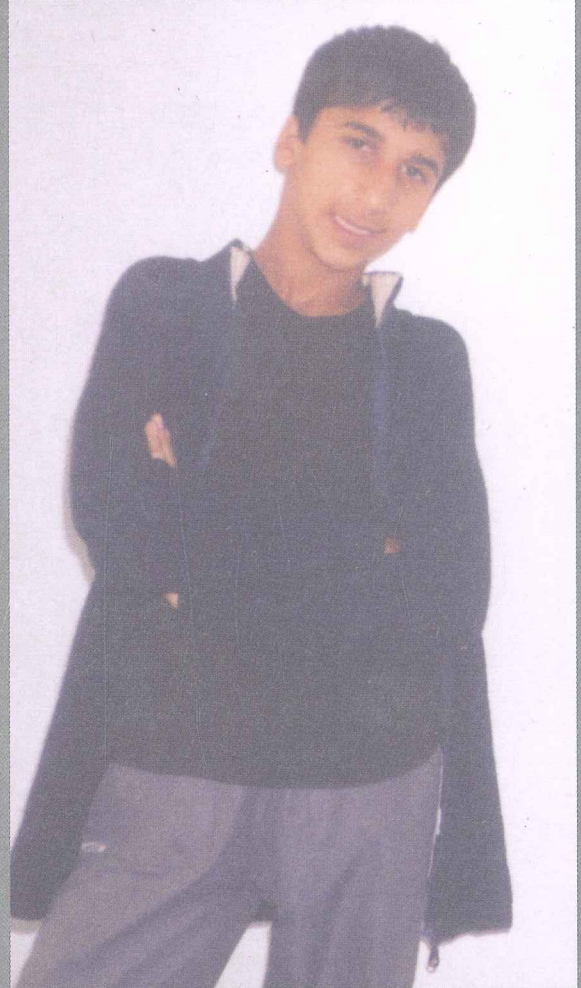
Korkunun ecele faydası yoksa eğer, ölümü gönül rahatlığıyla karşılayabilecek bir hayatı göğüslemeye çalışmak lazım. Rabbimizin "dosdoğru bir istikamet tuturanlar" için; "korkmayın ve hüznü kapılmayın size vadolunan cennetle sevinin" (6/162) vaadi genç yaşlı ayırt etmez. Mustafa bunu bilenlerdendi. Onun için ölüm, başının ucunda asılı bir kılıç gibi değildi. İnsanlar şu basit hayatı cahillikleri, yanlış algılamaları, kendilerini kandırmaya çalışmalarıyla nasıl da zindan ediyorlar: "Keşke bilselerdi."

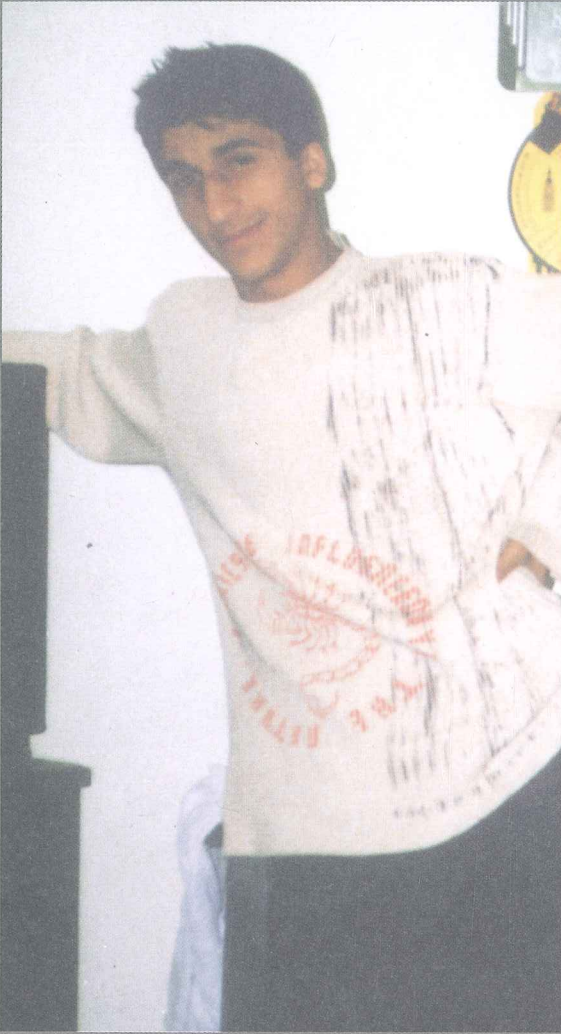
Birçok güzelliklerine şahit olduğumuz Mustafamız için de rabbimizin "Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler; işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler; Allah bağışlayandır; esirgeyendir." (2/218) ayeti gereğince onun ahiretinin de güzelliklerle dolu olacağını umut ediyoruz.

Mustafamız, çok farklı ortamlardan sıyrılarak Genç Öncüler'e katıldı. Bir mafyaya, kısa yoldan zengin olma heveskârlığına ve bu yoldaki birlikteliklere, arka sokakların sert ve serin havasına kaptrabilirdi kendi-

ni. Ama Allah rızası için bir araya gelerek birbirine kol kanat germeye çalışan Genç Öncüler'e katıldı. Kötülüğü tercih etmedi. İyiliği tercih etti. İyi olduğunu düşündüğü bizleri tercih etti. Genç Öncüler olarak aslında hepimiz benzer tercihleri yapmış insanlarız. Çok farklı yerlerde çok farklı insanlarla beraber olabiliydik. Ama buradayız. Birbirimizi korumak, birbirimize iyilikler konusunda yardım etmek için bir olduk, bir hareket ettik. Gerçek başarının bu olduğunu rabbimiz söylediği için dünyevi, sözde başarıları tercih etmedik. Şimdi hem Mustafa'ya bir vefa ve hayır olması hem de yaptığımız tercihin hakkını -fırsatı varken- verme adına hayırları ertelememeli, hayırlarda acele etmeliyiz.

Nitekim rabbimiz; "Öne geçen Muhacirler -hicret edenler- ve Ensar -hicret edenlere yardım edenler- ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100) diyor.

Bu ve benzeri ayetler üzerinde az konuşmadık Mustafa'yla. Rabbimiz bize ne büyük nimetler sunmuş. Bizim bir arkadaşımız vefat etti ve biz şimdi onunla Allah'ın ayetlerini öğrenmeye, yaşamaya çalışmıştık diyebiliyoruz. Bu nimet tepilir mi, bu nimet karşısında nasıl şükredilmez. İnşallah Mustafa'nın güzel özellikleri, tercihleri, gayretleri Allah katından en güzel bir kabile karşılanacaktır.

Çağımız yalnızlıklar çağı. Cimriliklerin, bencilliklerin, sevgisizliğin insanı içine ittiği yalnızlıklar çağındayız. İnsanların dostlukların arkadaşlıkların bittiğini, insanların insanlığın bittiğini söylediği bir çağda biz; kardeş olmanın, paylaşmanın ve muhabbetin ocağında, Genç Öncüler'in meşalesiyle ısındık. En zor zamanında hastalığında Mustafa'nın yanında Ömer ve Abdurrahman ağabeyleri gece gündüz beraberdi; -Mustafa hayattayken masum haylazlıkları da paylaştıkları- arkadaşları dostları onu yalnız bırakmadılar. Belki onun için dua eden ve yalnız Rahman'ın bildiği niceleri vardır. Artık birçok cenazenin sahibi olmadığı için belediye görevlileri tarafından kaldırıldığı günümüzde Mustafa'nın cenazesinde Genç Öncüler kardeşlerinin

arkasından dualar ettiler, cenaze işlerini başı yaşlı ailesine bırakmadılar. Ve Mustafa'nın yüreği yaralı annesinin "artık sizler de Mustafa gibi benim birer evladınız" sözlerine şahit oldular. Şimdi bir daha soralım bu yola çıkan kaybeder mi?

İnancımız ahirette insanın bu dünyada ancak kendisinin yaptıkları ile hesap vereceğini ve defterinin kapanacağını söylüyor. Ancak bunun üç tane istisnası olduğu da belirtiliyor. Buna göre "amel defteri" dediğimiz insanın bütün yaptıklarının yazılı olduğu kayıt merkezinin kapanmamasını sağlayan üç durum şu hadis-i şerifte belirtilmiştir: "İnsanoğlu öldüğü zaman bütün amellerinin sevabı da sona erer. Şu üç şey bundan müstesnadır: Sadaka-i câriye, istifade edilen ilim, kendisine dua eden hayırlı evlat." (Müslim, Vasiyet 14)

İlim ve evlat kısmının anlamı açık, "sadaka-i cariye" ise kapanmayan iyilikler demektir. Eskilerin; yol, köprü, çeşme, cami, han, hamam yaptırmalarındaki hikmet de bundandır. Ancak sadece bunlarla sınırlandırılmaz. Bu anlamda insanların hidayet bulmalarına, imanlarını arttırmalarına ve İslam uğrunda gayret göstermelerine yönelik açılan, devam eden, kapanmayan yolların açılma vefat da etseler açtıkları yolun kullanıcıları sayesinde ecirlerini, sevaplarını arttırmaya devam ederler. Genç Öncüler'in kuruluşundan itibaren içinde yer alan, birçok faaliyet, organizasyon ve Kur'an sohbetini bizzat başlatan Mustafa kardeşimizin de Genç Öncüler hareketi devam ettiği müddetçe inşallah amel defterine hayırların yazılmaya devam edeceğini umuyoruz. Laleli'de harçlığını çıkarmak için kağıt ve poşet satarak kazandığı ve davası Genç Öncüler için biriktirdiği parasını infak eden, miras bırakan kardeşimizin maddi ve manevi bütün mirasının kıyamete kadar birikeceğini ve orada ona yeteceğini umuyoruz. Umuyoruz çünkü rabbimiz "Ve gerçekten rablerine dönecekler diye, vermekte olduklarını kalpleri ürpererek verenler; işte onlar hayırlarda yarışmaktadırlar ve onlar bundan dolayı öne geçmektedirler." (23/60-61) buyuruyor. Hayırlarda yarışarak öne geçen, öncü olanlara selam olsun! Bu yola çıkanlar kaybeder mi?

Dünyada birbirlerine en kötü günde destek olan dostlar, ahirette tercih ettiği yolda vefat etse de kesilmeyen hayırların neticesinde inşallah cennet bahçeleri kazanan Mustafamız'a bir kere daha Allah'tan rahmet, gözü yaşlı, bağı yanık ailesine sabır, Genç Öncüler'e kardeşlerinin davasını yüceltme konusunda gayret ve yalnızlıklar çağında bunalanlara Mustafamız'ınki gibi bir hayatı nasip etmesini Allah'tan diliyoruz.

MODERN ÇAĞIN ORDULARI - 1

Ömer Özdemir

*"Futbol bir hayat memat meselesi değildir, ondan çok daha önemlidir",
(Bill Shankly Liverpool, un efsanevi Teknik Direktörü)*

Kan, gözyaşı, hırs, saldırganlık, müdafaa, ölüm, galip, mağlup, milli onur, ideolojik farklılıklar, mezhep ayrılıkları, smıfsal çatışmalar, entrika... bu kavramlar akla hemen savaş kavramını getiriyor. Evet bu kavramlar savaşı tanımlıyor ama askerlerin mermi ile yaptığını değil 22 adanın meşin bir top ile yaptığı savaşı... Futbol.

Uğruna savaşlar açılan, kavagalar yapılıp ölümlere yol açılan, kız alıp-verme hususunda bile etkisini gösteren spor denilip geçilemeyecek bir yakıdır Futbol. Peki, tam olarak nedir bu vakia? Bir oyun mu, bir spor mu? Yoksa daha fazlası mı?

EURO 2008 Avrupa Futbol Şampiyonası'nın yapıldığı dönemde özellikle Türkiye Milli takımının Avrupalı rakipleri karşısında aldığı zaferlerin başta İslam dünyası olmak üzere 3. Dünya'da da ses ve destek bulması bununla beraber de Avrupa'da ki aşırı sağ partilerin "Türkiye Avrupa takımı değil Asya kupasında oynamalı burada ne işleri var" gibi söylemler çokça söylenen bir futbol klişesini tekrar gündeme getirdi. "Futbol asla sadece Futbol değildir."

Bu veciz sözün ışığında Futbol'un kitleler üzerindeki etkisini daha iyi anlayabilmek için bu tutkunun temelinde yatan sosyo-kültürel etmenleri hesaba katıp değerlendirme yapmalıyız. Ancak o zaman futbolun kitleleri peşinden sürüklemesinin sırrını biraz anlayabilir, sonuçlara karşı verilen repkileri analiz edebiliriz. Toplumların bu sporu ne gözle izlediklerini ve bu spora ne anlam yüklediklerini anlayabilmek için bu tutkunun altında yatan nedenleri bilmemiz gerekir.

Futbol neden kitlelere ulaşmakta sorun çekmez? Aslında bu sorunun çok basit bir cevabı var. Futbolun herkese açık bir kapısı vardır. Nottingham'da bir şatoda yaşayan söz gelimi bir dük de

futbol oynama imkânına sahip iken Nijerya'nın susuz ve elektriksiz bir köyünde yaşayan çelimsiz bir çocuk da buna sahiptir. Futbol için para ve mevki göz ardı edilir. İşte bu nedenledir ki futbol özellikle fakir ve ezilmiş milletlerde çok daha fazla sempatan bulan bir oyundur. (Gerçi küresel ekonomi çerçevesinde bu fakir milletlerden yetişen sporcular zengin, sermaye sahibi ülkelerde burada ki elitlere futbol hizmeti ve ya köleliği yapıyorlar.)

Gelişmiş olarak adlandırılan ülkelerde bile futbol tüm kesimleri kapsamakla beraber yine düşük yaşam seviyesi olan kesimlerde daha fazla taraftar bulur. Bunda, futbolun basit, oynamak için para ya da mevki gerektirmeyen, elit sporların karşısında bir halk sporu olarak durmasıdır. Bununla beraber takım oyunu olması nedeniyle de gerek oynayanda gerek izleyende aidiyet duygularını n

retikleyen bir yapıya sahiptir. Kulüpler ön plandadır ve her ne kadar özel yetenekli futbolcular yıllarca unutulmasa bile devamlılığı süren her zaman takımdır.

Tüm bunlara ek olarak gelişen ve sektörleşen futbol endüstrisinin markalaşma çabaları doğrultusunda bugün televizyonu açtığımızda dünyanın dört bir tarafından futbol müsabakalarını izleyebilme imkânınız var. Yani futbolun artık kitlelere ulaşmakta her hangi bir sorunu yok!

Başta Avrupa olmak üzere 20 yy.da toplumlarda baş gösteren yozlaşma sürecinde, ahlaki problemleri olan, inanç dünyası pek sağlam olmayan boşluk içerisinde toplumlar yetişti. Ve bu boşluğu doldurma ihtiyacı duyan insanlar aidiyet hissi doğrultusunda bir yere ya da bir şeye ait hissetmek istediler. İşte futbol tam burada kitleleri kendisine bağlayan, peşinden sürükleyen yapısal özellikleriyle bu boşluğu doldurma görevini de bir şekilde üstlendi.

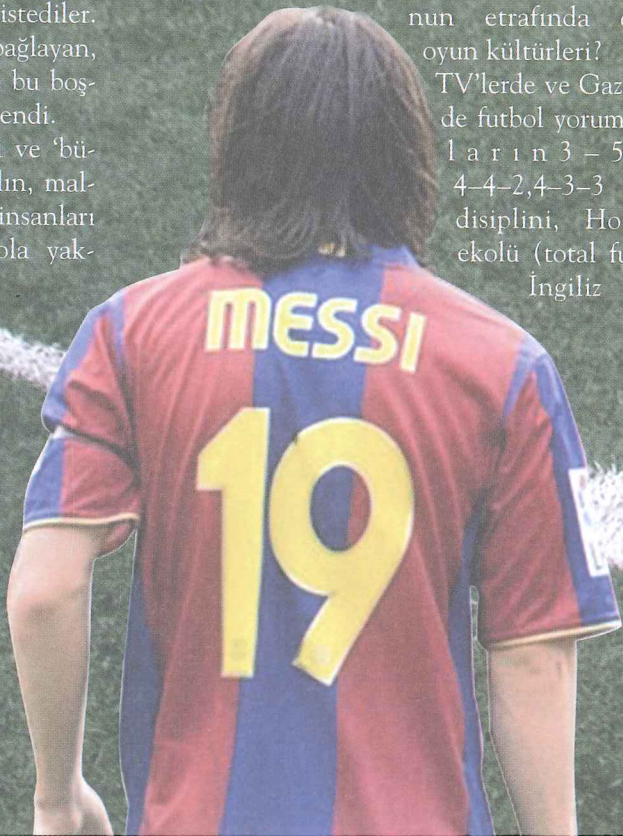
Özellikle futbolculuğun getirileri ve 'büyülü' (para, şöhret, kadın, mal-mülk) ortamı insanları futbola yak-

laştıran başka bir etmendir. Ahlaki değerleri zayıf, para ve şöhreti kendilerine hedef edinen gençler için futbol ve futbolcu olmak hem bir hedef hem de bir tutku haline gelmiştir. Öyle ki para ve haz bazı sporcularda spor tutkusunun önüne geçip genç nesillere kötü örneklikler haline gelmiştir.

"In 1969 i gave up women and alcohol and it was the worst 20 minutes of my life" (1969'da Kadınları ve Alkol'ü bıraktım ve bu Hayatımın en kötü 20 dakikasıydı.) George Best- Britanya Tarihinin en büyük Futbolcusu

Ulusların benlikleri ve bunun etrafında oluşan oyun kültürleri?

TV'lerde ve Gazetelerde futbol yorumlayanların 3-5-2, 4-4-2, 4-3-3 alman disiplini, Hollanda ekolü (total futbol), İngiliz tarzı

(uzun toplar) gibi kavramları sıkça kullandığını biraz zap yapan çoğu kimse duymuştur. Peki bu kavramlar oluşurken meydana geldikleri toplumun toplumsal özelliklerinden etkilenmiş midir? Cevap olarak evet diyebiliriz. Oyun tarzları içinden geldikleri tarih ve kültürden etkilenmişlerdir.

Avrupa'da bu spor! un gelişmesi sürecinde milletlerin temel karakteristik özelliklerinin, bu milletlerin oyun anlayışlarını yada bir başka deyişle savaş stratejilerini şekillendirmede önemli rol oynamış olduğu bir gerçektir. Tabiri caiz ise bir milli takımı izlediğimizde oyunlarına bakarak söz konusu ülke karakteristik özellikleri ve hatta tarihi refleksleri ile ilgili çıkarımlar yapabiliyorsunuz. Bunu görmek için ülkelerin oynadıkları futbola ve futbol endüstrilerinin yönetim biçimlerine bakmak gereklidir.

Bunu bazı örnekler ile desteklemek gerekirse:

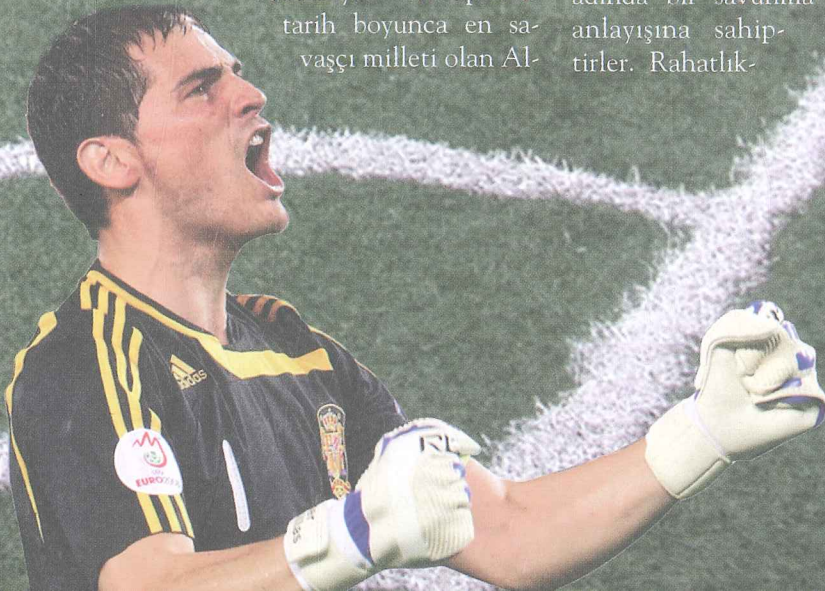
"Football is a simple game; 22 men chase a ball for 90 minutes and at the end, the germans always win" (G. Lineker: Futbol basit bir oyundur. 22 adam 90 dakika bir topun peşinden koşar ve sonunda daima Almanlar kazanır)

Almanya: Avrupa'nın tarih boyunca en savaşçı milleti olan Al-

manlar özellikle kendini kıtanın asıl sahibi sayan Fransız, İngiliz ve İspanyollar tarafından barbar ve kıta dışından bir millet gibi görülür. Gerek köken gerek de dil bakımından saydığımız "esas" Avrupalılardan farklı bir köke uzanan Almanlar savaşçı ve saldırgan karakterlerinin yanında iktidar hırsı da üst düzeyde olan (20. yy. kadar Avrupa'da Fransız ve Osmanlı Hanedanları dışındaki Tüm krallıklarda Hanedan ailesi Alman asıllıydı Ö: Bulgaristan, Yunanistan, İngiltere, İsveç, İspanya, Hollanda, Portekiz, Danimarka, Rusya) bir yapıya sahiptiler. İki Dünya savaşının da baş aktörleri olan Almanlar savaş sonrası dönemde futbol denilen bu yeni savaş aygıtını kendisini savaş sonrası dönemde ezme çalışan savaşın galipleri olan başta İngiltere ve Fransa olmak üzere tüm siyasi hasımlarına karşı kullanmaya başladı. Almanlara has disiplin ile yetişen Alman Futbol Orduları! milli onurları kırılmış Alman milletini hasımları karşısında eziklik psikolojisinden kurtarmak adına önemli bir rol oynamaya başladı. Oyun karakteri olarak da milli özelliklerine uygun bir şekilde büründüler. Savaşmayı seven, asla laubali olmayan, yüzü fazla gülmeyen, hafif acımasız, ama kazanmasını bilen bir stratejiye sahip oldular. (Öyle ki rakip milli takımların lakapları Portakallar, Gök Mavililer, Tangocularken Almanlar "Panzerler" olarak anılırlar.)

"Penaltı atışlarını sadece onları atmayı dene-yen cesurlar kaçırır!" Roberto Baggio

İtalya: Makyavelli'nin Prens'te belirttiği gibi kazanmak uğruna her şeyin mubah sayıldığı bir anlayış hâkimdir. Oldukça sert ve savunmaya dayalı bir anlayış vardır. İtalyanca "asma kilit" manasına gelen "catenaccio" adında bir savunma anlayışına sahiptirler. Rahatlık-

la söyleyebiliriz ki Roma döneminde yönetime hâkim olan lobicilik, rüşvet, entrika, kamu görevinin kötüye kullanma gibi iktidarı sağlamlaştıran gayri meşru metotlar hem oyun anlayışı olarak hem de yönetim zihniyeti olarak İtalyan Futbolu'nda yer alır. Bunun en taze örneği 2006 yılında ortaya çıkan şike skandalıdır. Savcılığın yürüttüğü operasyon sonucu başta Juventus olmak üzere Milan, Lazio ve Fiorentina'nın hakemlere rüşvet teklif ettikleri ve bazı maçları bu şekilde kazandıkları ortaya çıkmıştı. Dava sonucu Juventus küme düşürülmüş, lig şampiyonluğu ise İnter'e verilmişti. Bu ve benzeri birçok kokuşmuşluğun yanı sıra İtalya'da da futbol özellikle milli takımla

genc öncüler

seviyesinde çok farklı manalara gelmektedir. İtalya Senato Başkan yardımcısı Roberto Calderoli'nin, Gök mavililerin zaferi sonrasında, "Fransa, zenciler ve Müslümanlarla dolu bir takım. Aralarında komünistler de var. Tüm bunları mağlup etmiş olmak, aynı zamanda siyasi bir zaferdir" tarzı açıklaması da İtalyan düşünce yapısının olaya nasıl baktığını görmek açısından önemlidir.

Fransa: Tipik Fransız toplumunu yansıtır. İmparatorluk döneminde ülkeye bağlı sömürgelerden bir çok sporcu sürekli bir sirkülasyon içerisinde takım hizmet verir. Fransız kökenliler azınlıktadır. (En büyük üç Fransız futbolcu: Just Fontaine (Fas Doğumlu), Zinedine Zidane (Cezayirli) M. Platini (hele şükür Fransız) Ama sektörü yönetenler her zaman safkan Fransızlardır. Beyaz adam patrondur, siyah ise hamaldır. Fransız futbolunun vitrini olan Fransa Ligi'nde (Ligue 1) ki siyahi futbolcu sayısı neredeyse beyaz Fransız oyunculara yaklaşmaktadır. Aynı şekilde Fransız Milli Takımı'nın da yaklaşık yarısı Afrika kökenli oyunculardan oluşuyor. Futbol'un doğası gereği belli bir yaşa geldikten sonra Futbol bırakılır ve saha dışı görevler yapılır(Teknik Direktörlük, Yöneticilik). İşte tam burada Fransız sistemi kendi özelliklerini Futbol kültüründe de yansıtmaya imkânı buluyor. Futbol sektörüne hizmet veren siyahî sayısı neredeyse beyazlar kadar iken üst kademelerde (Hocalık, yöneticilik vs) hizmet verenler arasında ırk dengesinde söz edilemiyor. Siyahlar Futbol'un işçiliğini yaparken beyazlar amirliğini yapıyorlar. Çok az siyah üst kademe görevlere gelebiliyor.

"Topla ne yapman konusunda kararsız isen golü at, alternatiflerini ben maçtan sonra söylerim." (Bill Shankly Liverpool'un efsanevi Teknik Direktörü)

Gelecek Sayı2. bölüm: Esteghlal-Persepolis, Juventus-Torino, Ajax Amsterdam-Feyenoord Rotterdam gibi kulüplerin çekişmelerinin nedenleri? Futbolun neden olduğu savaş!

Tarihinin Öznesi Ve Tanığı: Bilge - Kral Aliya

Ömer Özdemir

Bir Adamın büyüklüğü, kendisine zamana karşı değer biçen bir ruh'ta yeter. sf.64

Trajedide alçaklar dört ayak üzerine düşer. Büyük ve halis ruhlar acı çeker.¹

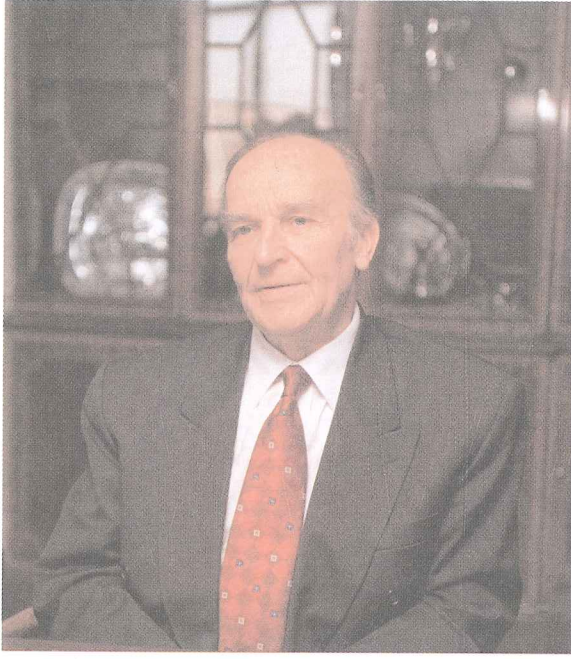
Bosna savaşı/trajedisinin başladığı yıllarda lise öğrencisiydim. Bütün sıradanlığımı ve haytalığımı üzerimde taşıdığım öğrencilik yıllarımda Bosna trajedisini dile getirdiğim bir şiire siyasi olarak nitelendirildikten sonra okul panosunda yer verilmedi. Dönemin Başbakanı Erdal İnönü'nün Bosna konusunda pasifliğini ve duyarsızlığını eleştiren satırları çıkarabileceğimi söylesem de şiire panoda yer verilmedi. Geçtiğimiz ay Aliya İzzetbegoviç'i anma toplantısına katılamasam da kanaatimce Aliya gibi değerli bir şahsiyeti unutmayıp hatırlamak gerekirdi. Klasik Yayınlarının dilimize çevirip hizmetimize sunduğu "Tarihe Tanıklığım" kitabını okumaya karar verdim. Aliya'nın başucu kitaplarından biri olan "Doğu ile Batı arasında İslam" kitabını üniversite yıllarında okumuştum. Aliya İzzetBegoviç "Tarihe Tanıklığım" adlı kitabının ön-sözünde kitabın otobiyografi olmaktan çok bir vakayiname olduğunu, kendisinin ve Bosna tarihinin zor dönemine ait gerçeklikleri dile getiren bir tanık kitap olduğunu söylüyor. Aliya bir Türk kızıyla

la evlenen büyük babanın torunu ve sağlığında tüccarlık yapan felçli bir babanın oğludur. Aliya yirmili yaşlarda Genç Müslümanlar hareketine katılıyor. Aksiyoner bir genç olan Aliya komünizme / yönetime karşı geldiği suçlamasıyla on üç yıl hapse mahkûm ediliyor. Hapisten çıktıktan sonra 1954 yılında hukuk fakültesine kaydolup 1956 yılında mezun oluyor. Komünizmle lise yıllarında tanışan Aliya arkadaşlarının aksine Komünizme karşı tepkisel bir duruş ediniyor. Ve bu bilinçle komünizm için "Bütün toplumlarda şiddet ve adaletsizlik vardır. Komünizm zulmünün kendisine özgü doğası ise yasak ve biçim kılıfı altında gizlenmiş olan hukuksuzluğudur." diyor.² Aliya 1983 yılında tekrar tutuklanıyor ve yargılama sonunda 9 yıl hapis cezası alıyor. 25 Kasım 1988 yılında serbest bırakılıyor.³ 1990 yılında SDA yı kuruyor ve seçimlerde zaferle çıkıyor. Kendi anlatımıyla SDA bayrağının desenini bir albümdeki Endülüslü Müslümanların bayrağı olduğu söylenen bir fotoğraftan alıyor. 15 Haziran 1992'de hükümeti kurduğunda hükümet programını şu şekilde özetliyor. "Saldırıya maruz kalmış bir ülkenin varoluşsal meselelerini çözmek."

ALİYA, BOSNA ve AVRUPA

Bosna trajedisi, insanın yapabilecekleri hakkında en iyiyi ve en kötüyü gösteren eşsiz bir ilgi kaynağıdır. Juan Goytisolo

Aliya'ya göre Bosna kendi hatası olmayan bir araba kazasında sakatlanmış bir kimse gibidir. 4 Aliya'nın şartlar içerisinde savunduğu Yugoslavya içinde kalmak yada Bosna Hersek'i üç ulusal Cumhuriyetten oluşan bir konfederasyon halinde yeniden yapılandırmaktır. Ama özellikle Sırpların uzlaşmaz ve saldırgan tutumu onu bağımsızlık mücadelesine itiyor. O Bosna konusunda gerçekçi tavrını her zaman korumuştur. "Kendimizi burada bulduk yapacağımız tek şey biyolojik olarak ve manevi olarak hayatta kalmaktır." Milliyetçilikten çok milli duyguya, Boşnaklıktan çok Bosnalılığa daima vurguda bulunan Aliya ya göre Bosna bir fikirdir. O farklı dinlere, uluslara ve kültürel geleneklere mensup insanların bir arada yaşayabileceklerine dair bir inançtır.⁵ Bosna bir köprüdür. İki dünya,

üç kültür ve dört din burada birleşir. Bu nedenle Bosna sorunu demokrasinin ana sorunudur.⁶ “Bosna dışlayıcılığa katlanamaz. Çok uluslu ve çok dinli olarak çeşitlilikten rahatsız olmayanları arar. Biz bu kimseleriz. Kilise ve katedrallerden rahatsız olmayız. Bizden farklı düşünen ve hisseden kimselerle yaşamayı öğrendik ve bunu avantajımız olarak değerlendirdik.”⁷

Aliya’ya göre aslında saldırı altında olan sadece Bosna toprakları ve Boşnaklar değildir. O “Bin yıl boyunca yerleşmiş olan farklı uygarlıkların, kültürler ve dinler tarafından işlenmiş olan yerli manevi ve kültürel unsur, Bosna ruhu adını verdiğimiz unsur vahşi saldırı altındadır.” diyerek bir anlamda dünya mirasının ve insanlığın saldırı altında olduğunu dile getiriyor.⁸ Meselelere oldukça gerçekçi yaklaşan Aliya teşhislerinde de oldukça isabetlidir. Ona göre “Dünya olduğu gibi ve onu değiştiremeyiz. Yapabileceğimiz şey ona kendimizi alıştırmak ve gözlerimizi olgulara kapatmamalıyız.”⁹ Döneminin dünyasını “Adil olmayan bir savaşın yürütülmesinin ve adil olmayan bir barışın empoze edilmesinin mümkün olduğu dünya” olarak tanımlıyor.¹⁰ Kendisini bir Avrupalı Müslüman olarak tanımlayan Aliya Avrupa’yı tarihi, sosyolojik ve felsefi yapısıyla tutarlı ve sağlıklı olarak yorumlayabilmiştir. “Bosna Hersek bir Avrupa ülkesidir ve onun halkı da Avrupalıdır. Fakat üzerine çökmüş olan Asyadan gelmemiştir. O da Avrupa kökenlidir. Saldırganda iki kötülük bir araya gelmiştir. Faşizm ve Bolşevizm. Her ikisi de Avrupa kaynaklı-

dır. Bosna Hersek’in bu iki kötülüğün çizmeleri altında can vermesine izin veremezsiniz ancak o zaman toplantılarımıza gidip yeni dünya düzeninden ve yeni Avrupa düzeninden söz edebilirsiniz. Avrupa Bosna da ya savunulacak ya yeniden inşa edilecek yada gömülmüş olacaktır.” şeklinde durum tespitinde bulunuyor.¹¹ Faşizm ve komünizm Asyanın değil Avrupa’nın ürünüdürler.¹² Avrupa’nın pragmatik, paganist ve iki yüzlü tutumunu “Batı ciddi bir hastalığı tedavi etmek için sakinleştiricileri kullandı ve hastalık beklediği yada hatta planlandığı üzere giderek ağırlaşmakta ve artık bu “insancıl cevap” halkımıza karşı bir şantaja hatta son zamanlarda çifte şantaja dönüşmüş durumda” diyerek eleştiriyor.¹³ Oswald Spengler’in “Batının Çöküşü” adlı kitabını okuyunca kitabın etkisi altında kalmıştır. Daha sonraki yıllarda düşüşün ütopya olduğuna karar vermiştir. Ama daha sonra Srebrenica’ da yaşananları bu düşüşün göstergesi olarak görmüştür. Bu son kararını “bu düşüşe inanıyorum” diye dile getirmiştir.¹⁴ O Osmanlı’nın bölgedeki önemine ve ihtiyacına “Frusko Gora tepelerinin meşhur manastırları Türk yönetiminde üç yüz yıl boyunca ayakta kaldı ama üç yıllık “Avrupalı” yönetimine dayanamadı.” diyerek atıfta bulunuyor. Tüm bu eleştirel sorgulamalarına rağmen Batının güçlü, örgütlü ve eğitilmiş olduğunu, okullarının bizimkilerden daha iyi kentlerinin bizimkilerden daha temiz olduğunu Tahrandaki İKÖ toplantısında dile getirmiştir.¹⁵

ALİYA, İSLAM VE SİYASET

“Kendilerine deliliğin bulaştığı insanlar mutludurlar, bende onlardan biri olduğumu düşünüyorum.” diye kendisini tanımlayan Aliya “Ben bir Müslüman’ım ve öyle kalacağım, Kendisini dünyadaki İslam davasının bir neferi olarak telakki ediyorum ve sonsuza kadar öyle hissedeceğim. Çünkü İslam benim için güzel ve asil olan her şeyin adı. Dünyadaki Müslüman halklar için dahası iyi bir gelecek vadinin yada umudunun, onlar için onurlu ve özgür bir hayatın kısacası benim inancıma göre uğrunda yaşamaya değer her şeyin adıdır.”¹⁶ “Kendisine deliliğin bulaştığını ve İslamın neferi” olduğunu söyleyen” Aliya SDA’nın birinci kongresinde “Ne hayatı başkalarının sevdiğinden daha fazla seviyoruz nede ölümden, başkalarından daha fazla korkuyoruz ve yaralarımız bizim canımızı da aynı derecede yakıyor. Bu savaşta tarafsızlığımızı ilan ettik çünkü bu, bizim içinde ellerimizi kirletmeyeceğimiz ve buna da ihtiyacımızın da olmadığı

kirli bir kardeş kavgasıdır. ... Her şeye kadir olan Allah'a yemin ederim ki köle olmayacağız. " diyerek bir anlamda özgürlük ve bağımsızlık yemini etmiştir.17 İslamı anlamada mümeyyiz bir akla sahip olan Aliya İzzetbegoviç "Hocalık ve şeyhlik gibi toplumsal sınıfın oluşturulmasının İslamın hem iç hem de dış gelişimini engellediğine inanıyor."18 Aliya'ya göre İslam Doğu ile Batı arasında bir yerdedir. "Benim hoşgörüm Avrupa değil İslam kökenlidir. Eğer hoşgörülüysen öncelikle ve en çok Müslüman olduğumdan ancak ondan sonra Avrupalı olduğumdandır.19

Ona göre İslam insanlık için değerler oluşturabilir. Tanrısız bir evrende insanın yaptığı şey tamamen akıl dışıdır. Eğer bir Tanrı yoksa insanlıkta yoktur. Ve insanlık olmaksızın hümanizm, insan onuru ve insan hakları boş laflardır. Ahlak dinin "bir diğer fiziksel koşulundan ibarettir." Tanrı ve insan olmaksızın, hatta Tanrıya ve insana rağmen "yeryüzü cenneti yaratma" yönündeki dev girişimi top yekun bir başarısızlıkla son bulmuştur."20 Mütevakkil bir şahsiyet olan Aliya asıl imtihanının hapis yılları değil, iktidar yılları olarak görüyor. "Dışarıdan saldırıya uğramış ve içeriden bölünmüş küçük bir ülkenin sorumluluğunun bir kısmını sekiz yıl boyunca üstlenerek gençliğimdeki inançları sınamayı sürdürdüm."21 diyerek İslamın kendileri için bir yol haritası olduğunu şu şekilde ifade ediyor: "Bosna'da İslam vardır, var denilen fundemantalizm yoktur. Din bizim özgürlük savaşımızın insani boyutunu genişletti, bizim iyiyle kötü arasındaki farkları daha iyi görmemizi sağladı. Ne olursa olsun yapılmasına izin verilenle yasakların arasındaki sınırı asla çiğnemedik. Başımıza gelenler bizi sonsuz bir intikam hırsıyla doldursa da, çok şükür ki bu hırsın üstesinden geldik. Bizi fundemantalist görüyorlar nedeni olup biteni seyretmeye bahane ol-

ması için."22

İnancıyla, kültür ve birikimiyle ve halkına yakınlığı ve görüşlerine itibar etmesiyle politik zekasını birleştiren Aliya Hırvatlı yaşlı bir Müslüman'ın " Çetniklere karşı askeri hazırlık yapmadıysanız sizi Drinada bir kez daha boğazlayacaklarını söyleme izin verin,onları burada nasıl adlandırırsak adlandırırım halkımızı kesecekler."23 Ordunun kurulma ihtiyacını bilen Aliya orduyu da kurma zorluğunun üstesinden başarıyla geçmiştir. Savaşın her zaman felaketler getirdiğini bilen Aliya barış yanlısıdır. Fakat savaş gerçekliğinden kurtulamamıştır. O Savaş öncesinde her şeyin toz ve utanç bulutu içinde yitip gideceğini ve geriye "kana bulmuş" ve yenilmiş üç halktan başka bir şey kalmayacağını söyleyerek savaşın sonucunu önceden kestirmiştir.24 Yine "Ne olursa olsun yaşama kabiliyeti olan bir devlet sivil halkın öldürülmesi ve sürülmesi üzerine, ibadethanelerin, kütüphanelerin ve hasta hanelerin yıkılması üzerine inşa edilebilir mi?" diyerek Büyük Sırbistan Projesinin imkansızlığını ortaya koymuştur."25 O bilgi ve tecrübesi ile şiddete dayanan devlet yaşayamayacağını öngörüyordu.

Aliya Bosna savaşını "Bu bir ordunun sivillere karşı savaşı olmuştur. soykırımın ve kültürel mimari yapıları eş benzeri görülmemiş, yıkımın eşlik ettiği bir savaştır bu savaş." Cümleleriyle tanımlamıştır. Meselelere oldukça soğukkanlı yaklaşan Bilge- Kral bu soğukkanlılığını görünümünde de tecessüm ettirmiştir. Savaş içinde de ve sonrasında da temkini elden kaybetmemiştir. "Zafer bir yüküdür. Ve size gerçeği söyleyeyim. Kaybetmekten artık korkmuyorum. Kaybetmek arkamızda kalmış bir şeydir, ama zafer kendi problemlerimizi getirir. Şimdiden getirmeye başladığına dikkat edin." - Peygamber Efendimizin bir savaş sonrasında "Küçük Cihaddan büyük cihada gidiyoruz" hadisine vurguda bulunarak asıl mücadelenin savaş sonrasında olacağını dile getirmiştir.26

Kitabın başından itibaren şu soru hep aklımdaydı "Küçük, yalnız, zayıf bir halkın ve coğrafyanın lideri olan lider halkını memnun etmeyi nasıl başarmıştır?" Kanaatimce gerçekten bu çok zor olan bir durumdur. Nitekim kitabın ileriki sayfalarında bu zor durumu şöyle anlatıyor. "Uzun hapis hayatında çok çeşitli işler yaptım. Mahkum olarak taş kırdım, ölü taşıdım, ağaç kestim. Daha sonra özgür biriyken inşaat alanında çalıştım, avukatlık yaptım, makaleler yazdım. Yine de en zor işim müzakerecilikti. Müzakere etmek bir karar vermektir. Ve karar vermekte şanssız bir insan için zor bir iştir."27

Aliya siyasetten çokta hoşlanan biri değil. Başkan olarak ölmekten korkuyor.²⁸ “Yeniden doğmak zorunda kalsaydım kendi hayatımı seçerdim.” diyor. Resmi siyasi yemek toplantılardan da hiç hoşlanmıyor. Ona göre “Genelde siyasetten hoşlanan üstün zeka yoktur. Üstün zekalar bilimde ve sanattadırlar. Siyasetçiler ortalama kişilerdir. Üstünlükleri sadece hırs ve ünlerindedir.” Siyasi hasmı Milosoviç’i şu şekilde tasvir ediyor: “Kendisiyle politikası iki farklı şey, sarhoşvari, cesur, ikiyüzlü olmayan şizofrenikvari, kötülük üreten bir kişilik. Milesoviç’in Aliya tanımlaması ise İzzet Begoviç terketmeyerek Saraybosnayı kazandı. İnatçı bir adam öyle değilmi?²⁹ Aliya duygusal ve mütevazı bir kişilik ona sorulan “En zor şahsi anınız neydi?” sorusuna cevabı Srebrenica katliamı ve Mostar köprüsünün yıkılması oluyor.

Devlet başkanlığından istifade ediyor şüphesini taşıyanlara ise “ Cebimde tek kuruş yok” devlete ait iki odalı bir apartman katında yaşıyorum. Hizmetçim de lüksümden yok. Asli şeyler dışında hiçbir şeyim yok. Çocuklarımda da mülkiyeti yok.³⁰ Yine ayağa kalkanlara “Öncelikle oturmanızı rica edeceğim. Eski hapisane arkadaşlarım beni bir Aliya İzzetbegoviç kültü oluşturmakla eleştiriyor ki bu benim hatam değil. Bu nedenle sizden benim için ayağa kalkmamanızı rica edeceğim.”³¹ diyerek mütevazılığı her zaman ön planda tutuyor. Yine “Ulusun Babası” hitabına tepki gösteriyor. Başarısını Bosna-Hersek’in bağımsızlığı başarısızlığını ise sürecin yavaş olması olarak görüyor. Kendisine verilen hapis cezası karşısında af talebi dilekçesini doldurduğunda affedileceği söyleniyor. Aliya dan istenilen fikirlerinin yanlışlığı siyasetle ilgilenmeyeceğine dair bu dilekçeyi imzalamak. Ama Sokratesvari tavırla Aliya bu teklifi reddediyor.

“Cehennemini yaşamış ve her şeye rağmen aklımı muhafaza edebilmiş insanlarız. Bu da bizim zaferimizdir.” diyerek hem kendisinin hem de halkının trajik bir savaştan nasıl sağlıklı olarak çıktıklarını özet bir cümle ile anlatıyor. Aliya tam bir devlet adamı Savaş yıllarında saldırı altında yoktan bir ordu kuran, 1500 üniversite öğrencisi mezun veren yine 250 konser verilen, 1000 tiyatro oynatılan bir devletin lideri... Kendi ifadesiyle Şiddeti dinmeyen ölüm, ölü alınamayan yaşamla iç içe olan” bu ortamda devletin varlığını yaşatan ve hissettiren bir lider. Aliya halkının değerlerine sahip çıkan maneviyatçı, mukaddesatçı milli bir lider. “Pamuk Dede” adı verilen konuşmasında savaş ertesinde yapılan yılbaşı kutlamalarını ve medya tavrını ve Pamuk Dede(Noel Baba) kültürünü empoze etme-

sini sert bir dille eleştirmiştir. “Müslümanlar başkalarının simgelerine saygı gösterirler ama bunları kedi simgeleri olarak kabul etmezler. Ne onlarla özdeşirler ne de bu simgelerle özdeşleşmeleri istenebilir?”³² Yine subaylarına uyarıcı seslenişinde “Kendisinden neşet ettiğiniz millete benzeyin. O cesur, zeki ve gururlu millet, utanmanıza gerek yok. Onlardan dürüstçe savaşmalarını ister ve onlar neye istiyorlarsa inanmaları konusunda serbest bırakırız. Ama onlar Tanrıya lanet etmeyeceklerdir.” diyerek bu hassasiyetini tekrarlamıştır.³³

Aliya tarihinin öznesi ve tanıdığı olan edindiği bilgiyi devlet adamlığında kullanan tam bir bilge kraldır. Kuran ayetlerine, Muhammed Esed, K.Popper, Wizaşacker, Tolstoy, Dostoyevski, Bergson ve Kant gibi bir çok filozofa ve düşünürü vurguda bulunuyor.

Sonuç olarak Bilge-Kral Aliya’dan genel olarak insanlığın özel olarak bizim öğreneceğimiz çok şey var. Aliya’yı iyi okumak ve iyi anlamak gerek.

1 İzzetbegoviç, ALİYA Tarihe Tanıklığım Klasik Yay. Tercüme: Alev Erkilet, Ahmet Demirhan, Hanife Öz 2003 İstanbul

2 A.g.e 48, 3 A.g.e 66,4 A.g.e 422, 5 A.g.e 209, 6 A.g.e 404,

7 A.g.e 289, 8 A.g.e 295, 9 A.g.e 302, 10 A.g.e 351, 11 A.g.e 155

12 A.g.e 195-196, 13 A.g.e 216, 14 A.g.e 516, 15 A.g.e 414

16 A.g.e 50, 17 A.g.e 120-121, 18 A.g.e 17-19, 19 A.g.e 191

20 A.g.e 86, 21 A.g.e 420, 22 A.g.e 508, 23 A.g.e 90

24 A.g.e 122, 25 A.g.e 204, 26 A.g.e 306, 27 A.g.e 316, 28 A.g.e 368

29 A.g.e 350, 30 A.g.e 450, 31 A.g.e 460, 32 A.g.e 366-367

33 A.g.e 199

BARRR

Malkoçoğlu Bırrrrrrları

İlyas Çetin

Son günlerde Televizyon ekranlarında, filmlerini seyrederek büyüdüğümüz, Malkoç Oğlu'nu, Battal Gazi'yi, Hacı Murat'ı, Köroğlu'nu kendisinden öğrendiğimiz meşhur kahramanımız "bırrrrrrrlıyor".

Kendisini Fatih'in fedaisi, Bizans'ın korkulu rüyası, Müslümanların umudu olarak tanıdık, o yüzden sevdiğimiz bağımıza bastık. Fetihler sırasında kaleleri ele geçirirken, onlarca kişilik eli kılıçlı grubun üstüne hiç tereddüt etmeden "savuluunnnn kâfirler" diyerek atarken ondaki o cesareti gördük, gururlandık, ecdadı yâd ettik. "Cihad" aşkıyla yanıp tutuşan, inandığı dava için canını vermekten çekinmeyen bir kahramanımızdı o. Babası Hak'tan başka hiçbir şey için kınından çıkmamış kılıcını kendisine verdiğinde görevini layıkıyla yerine getireceğinden babası kadar emindik. Battal Gazi, Malkoç Oğlu isimlerini duyduğumuzda hep ilk olarak onu hatırladık. Şahlanan atının üzerinde haçlı ordularını perişan ettiği o sahneler aklımızdan hiç çıkmadı. Repliklerini ezberledik. Ne diyordu kâfirlerden intikam alırken: "Bu babam için, bu anam için, bu kız kardeşim için, bu da halkım için!". Çoğu zaman onu ele vermemek için Battal olduk, Malkoç Oğlu olduk. Kendisini çok sevdik. Ancak bugünlerde kahramanımız emperyalist bir kola şirketinin reklamlarıyla ekranlarımızda. Yanındaki at, bu sefer emperyalist duygular içerisinde şahlanıyor. Eskiden intikam, şeref, namus için sarf ettiği o sözleri şimdilerde reklam için kullanıyor. Bu sefer de "bu babam için, bu sıcağın bunalan anam için, bu cayır cayır yanan yavuklum için" diye değiştirdiği repliklerini kolaları sepetine koyarken söylüyor: Şahlanan atı artık karşı saflarda. O at, artık bizim atımız değil. Çünkü biliyoruz ki o şirket, kârının belirli bir kısmını Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da kardeşlerimizi öldüren ordulara destek olsun diye gönderiyor. Dün kahramanımızın atı şahlandığında Ahmetler, Yasinler, Muhammedler umutlanırlar-

arken; bugün o atın şahlanması neticesinde öldürülüyorlar. Önceden yanında yer aldığı Müslüman halkların, bugün karşısında yer aldığını keşke görmeseydik. Bizans hazinelerini elinin tersiyle ittiği gibi keşke gelen bu reklam teklifini de reddedebilseydi.

En azından karizmasını koruyabilseydi de acayip sesler çıkarmasaydı. Tekrar tekrar seyretmeme rağmen "bırrrrrrr" sesinin nesinin komik olduğunu anlayamadım. O acayip ses çok mu komik ki, hemen ardından herkes kahkaha atıyor? Bence oldukça sinir bozucu bir ses.

Gençliğe faydalı olabilmek adına uyuşturucunun, alkolün zararları konusunda konferanslar düzenleyen, "kahpe Bizans" adını verdiği kültür emperyalizminden bahseden nam-ı diğer Malkoç Oğlu'na artık farklı bir gözle bakacağım.

TARİHTE

11 Eylül Saldırıları - 11 Eylül 2001

Amerikan hükümeti ve gizli servisleri tarafından Orta Doğu'ya ve Afganistan'a yönelik işgal faaliyetlerini meşrulaştırmak, ülke ve dünya kamuoyunun desteğini almak amacıyla düzenlenmiş bir senaryo olduğu tespitleri neredeyse kesinlik kazanmıştır.

2 Eylül 1925

Şapka kanunu ve tekke-lerin kapatılması üzerine Sivas'ta ayaklanma oldu. Kurulan İstiklal Mahkemesi, pek çok kişiyi cezalandırdı.

21 Eylül 1950

Kore savaşı için NATO'nun 5. maddesi (üye ülkelerden birine saldırıldığında diğer ülkelerin yardım etmesi) kapsamında Türkiye'nin Kore'ye asker göndermesine karar verildi. 28 Eylül 1950, Birleşmiş Milletler'in emrine verilen Kore Birliği 28 Eylül 1950'de yolculuğuna başladı. Birlik, önce özel trenlerle İskenderun'a nakledildi, buradan da gemilerle Kore'ye doğru hareket etti.

1 Eylül 1939

Almanya'nın Polonya'ya saldırmasıyla II. Dünya Savaşı başladı.

12 Eylül Darbesi - 12 Eylül 1980

12 Eylül 1980'de Türk Silahlı Kuvvetleri, 27 Mayıs 1960 darbesinin ve 12 Mart 1971 muhtırasının ardından cumhuriyet tarihindeki üçüncü müdahalesini yaptı ve yönetime el koydu. Süleyman Demirel'in Başbakan'ı olduğu hükümet görevden alındı ve TBMM lağvedildi. Yürürlükteki, 1961 Anayasası tamamen rafa kaldırıldı. Ülke 1983 seçimlerine kadar Genelkurmay Başkanı Kenan Evren ve kuvvet komutanlarından oluşan Millî Güvenlik Konseyi tarafından yönetildi. İddialara göre, ABD'nin desteği ile Ordu'nun darbe yapması için sağ-sol, Alevi-Sunî çatışmasını yaratarak beş bin civarında gencimizi birbirine öldürmüşlerdir. Örneğin, sabah solcu bir gencimizin ölümünde kullanılan silah, öğleden sonra aynı silah ile sağcı bir gencin öldürülmesinde kullanıldığı Adli tıp raporlarıyla tespit edilmiştir. Netekim 12 Eylül sabahı Washington "Bizim çocuklar başardı" diyerek kendi çocuklarına sahip çıkmıştır.

Hürriyet YILDIRIM BASKI

BÜTÜN YURTTA SIKIYÖNETİM İLAN EDİLDİ

Ordu yönetime el koydu

Hükümet ve Parlamento feshedildi, Siyasal partilerin faaliyetleri durduruldu. Parlamento ve Meclis'in dokümanları kaldırıldı. Saat 05.00'ten itibaren sığınma çözümleri yapıldı.

Genelkurmay Başkanı Kenan Evren, İçişleri Bakanı Süleyman Demirel ve Başbakan Süleyman Demirel'in başkanlığında Milli Güvenlik Konseyi'ni oluşturdu.

DİŞİ ve MİGİR'e bağlı birliğin sınırdışı faaliyetleri durduruldu. Dışişleri Bakanlığı'nun bu hafta bir bir rapor faaliyet raporunu yayınladı. Bu hafta bir bir rapor faaliyet raporunu yayınladı. Bu hafta bir bir rapor faaliyet raporunu yayınladı. Bu hafta bir bir rapor faaliyet raporunu yayınladı.

İLK Bildiriler:

1 numaralı bildiri

BU AY

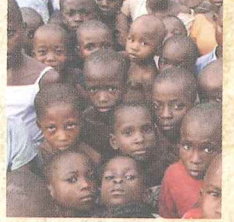
8 Eylül 1982

Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin kurulmasına karar verildi.

1 Eylül 1960

Nijerya bağımsızlığını ilan etti.

26 Eylül 1960

Yassıada'da tutuklu bulunan Celal Bayar bel kemeriyle intihara teşebbüs etti. Olaydan sonra yapılan açıklamada; banyo yapmakta olan Bayar'ın, bel kemeriyle boğazını sıkarak suretiyle intihara kalktığı, ancak odada nöbet tutan teğmenin olaya müdahale ettiği belirtildi. Bayar, tedavi altına alındı.

15 Eylül 1961

Yassıada'da DP'lileri yargılamakta olan Yüksek Adalet Divanı, sanıklardan 15'ini idam, 31'ini müebbet hapis ve 408'ini de çeşitli sürelerde hapis cezasına çarptırdı.

17 Eylül 1961

1960 ihtilalinden sonra Dönemin Başbakanı Adnan Menderes'in idam edilmesi

16 Ekim 1962

Sovyetler Birliği ile ABD arasında tarihin en büyük krizi çıktı. Türkiye'ye yerleştirilen Jüpiter füzelerine karşılık Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin(SSCB) de Küba'ya nükleer başlıklı füze yerleştirmeye başladığı anlaşıldı. Temelinde ABD'nin Küba'daki Fidel Castro rejimini devirme iste mi yatan bu olay, ABD'nin Küba'yı kuşatmasıyla dünyayı nükleer savaş tehdidi altında bırakmıştır. Türkiye'nin de SSCB işgaline uğrayabileceği bir durumda, ABD 28 Ekim günü Küba kuşatmasını kaldırarak, dünya nükleer savaş krizini atlattığı oluyordu.

26 Ekim 1994

1948 yılında İngiliz birliklerinin bölgeyi terk etmesi ve hemen ardından ABD'nin İsrail'i tanınmasıyla başlayan katliamlar ve buna karşılık çevre Arap ülkelerinin İsrail'e hücumuyla başlayan İsrail ile Ürdün arasındaki 46 yıllık savaşa son veren tarihi barış anlaşması, iki ülke arasındaki sınırda, 5 bin kişinin katıldığı gösterişli bir törenle imzalandı. Böylelikle, İsrail ile barışan, ikinci Arap ülkesi Ürdün oldu. Mısır ise 1979 yılında barış anlaşması imzalayarak İsrail ile var olan savaş haline son vermişti.

“HİÇ BİR ÜLKE KAYBEDECEĞİ BİR SAVAŞA BİLEREK GİRMEZ !”

Abdullah Muhsin Yıldız

Kafkaslar; tarih boyunca dengelerin hassas olduğu, en ufak çaplı titreşimden etkilenen bir bölge olmuştur. Kafkasya; Moğol, İran, Türk, Rus akınlarından fazlasıyla nasibini almıştır. Hazar Denizi ve Karadeniz arasında kalan bölge olması sebebiyle coğrafi olarak da büyük öneme sahiptir. Soğuk Savaş Dönemi boyunca Sovyet Rusya'nın güneye doğru yayılma veya sıcak denizlere inme politikası için önemli bir geçiş bölgesi olmuştur. Bu yüzden Türkiye, Sovyetlerle karşı karşıya gelmiş ve NATO İttifakına sürüklenmiştir. Enerji savaşlarının yoğun olarak yaşandığı günümüz dünyasında Orta Asya yer altı zenginliklerine yakın olması ve yine bu kaynakların Türkiye üzerinden Avrupa'ya aktarılmasında önemli rol oynamaktadır. Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattının ne denli önemli olduğu ortadadır. Türkiye, Ermenistan'la ilişkileri iyi bir seviyede olmadığı için istikrarlı bir Gürcistan'ı hep arzulayacaktır. Nitekim Gürcü subaylarının, Türk Silahlı Kuvvetleri eliyle eğitilmesi ile bağımsızlık sonrası Gürcistan'ı zayıf durumdan kurtarmak ve millî gelir seviyesini yükseltmek yine Türkiye'nin eliyle olmuştur. Rusya'da savaş sırasında ortaya çıkan listede Gürcistan'a destek veren ülkeler sıralamasında Türkiye ön sırada gösterilmiştir. Türkiye ise son zamanlarda Rusya'yla iyi ilişkiler kurmaya, hatta Ermenistan'la dahi yakınlaşmaya çalışmakta idi. Gürcü-Rus Savaşı'nda Ermenilerin

Gürcülerle iki taraflı barış anlaşması olmasına rağmen askeri üslerini Ruslara kullandırdıkları için savaşta alenen taraf olması Türkiye'yi zor bir dönemece sokmuştur.

Bugünkü çatışmalar bir anda ortaya çıkan sebeplerden kaynaklanmıyor. Savaşı anlamak için bölgenin tarihi geçmişini ve yaşayan çeşitli etnik ırkları çok iyi bilmek gerekiyor. Tıpkı Ortadoğu coğrafyasındaki ülkeler gibi Gürcistan'da Gürcüler dışındaki etnik halkların durumunun ve statüsünün çok içi açıcı olduğu savunulamaz. Örneğin, Ortadoğu'da Kürtlerin bu durumundan yararlanılmak istenip ayrılıkçı hareketler kışkırtılmaktadır. Osmanlı döneminde beylikler halinde yaşamlarını sürdüren Kürtler, Şah dönemi boyunca arka plana itilen bir toplum olmuş ve bugün Amerika'nın sözünde hareket eden liderlere sahiptirler. Aynı şekilde Gürcistan'da bulunan Osetler'in bir kısmı ve Abhazlar'ın yarısı Gürcistan'ın bağımsızlığını ilan etmesiyle ülkeden sürülmüşlerdir. Osetler bağımsızlığını ilan etse de bu tek taraflı kalmıştır. Diğer özerk grup olan Acarlar Saakaşvili'den özgürlük sözü aldıkları için ayrılıkçı faaliyetlerde bulunmamaktadırlar.

Gürcistan topraklarında bulunan Güney Osetya, Rusya sınırları içinde bulunan Kuzey Osetya ile birleşmek istemektedir.

2004 yılında bir kadife darbeye iş başına gelen Saakaşvili Amerika'da hukuk eğitimi almış ve Batı kültürüyle yetişmiştir. ABD ve Açık Toplum Vakfı'nın desteklediği bu darbeler aynı yıllarda Sırbistan, Kırgızistan ve Ukrayna'da da meydana geldi. Bu darbeler sonucu ülkelerde yeni kurulan hükümetler Amerikan yanlısı tavır aldılar, tıpkı Saakaşvili gibi. Gürcistan güçlenebilmek ve kendini Rusya'ya karşı koruyabilmek için batı bloğunda yer almaya çalıştı. Bunun için öncelikle NATO'ya girmesi gerekiyordu. NATO üyeliği ise beş ay önce ABD'nin isteğine rağmen en başta Almanya Başbakanı Merkel tarafında engellenmişti. Birkaç gün önce Tiflis'e ziyarete giden Merkel "Gürcistan, NATO üyesi olacak" dedi, çünkü Gürcistan savaşta büyük bir bedel ödemişti, nitekim Türkiye'de NATO'ya girmeden büyük bedeller ödemişti. Belki de Saakaşvili kendini ve ülkesini mağdur göstererek, bundan sonra isteklerine kavuşmaya başlayacak.

Rusya ise ABD yanlısı bir Gürcistan'a soğuk bakmakta ve Saakaşvili'nin görevini bırakmasını istemektedir. Gürcistan'a müdahalesinde de Güney Osetya'daki Rus vatandaşlarını güvenliğini gözetme bahanesini kullanarak meşruiyet elde etmeye çalışan Rusya bilindiği üzere, Güney Osetya'da Rus vatandaşlığı için kimlik dağıtmaktadır. Ayrıca Rusya, çevresindeki ülkelere balistik füze kalkanı yerleştirilmesinden hiç memnun değildir. ABD güdümünde hareket eden Gürcistan, yakın gelecekte topraklarını her an ABD'ye açabilir. Rusya, benzer sorunları Ukrayna ile

de yaşamaktadır. Kadife darbeyi yaşayan bir diğer ülke olan Ukrayna balistik füze kalkanı anlaşmasını imzalamıştır.

Savaşın ardından, asla unutulmamalıdır asıl enformatik savaş şimdi başlıyor; bölgede çıkarların hangi yöne doğru meyillendiğini kısa zamanda göreceğiz. Görünen o ki, ABD Ukrayna ile imzaladığı anlaşmayla dış politikasında herhangi bir değişim olmadan yoluna devam ettiğini göstermektedir. Gürcistan'ın geleceğiyle ilgili bir yorum yapmak gerekirse "hiçbir ülke kaybedeceği bir savaşa bilerek girmez" diyerek bu işin ardından farklı oyunların yürütüldüğünü belirtmek istiyorum. Küresel aktörlerin kıyasıya bir güç mücadelesi verdiği günümüz dünyasında Rusya-Gürcistan Savaşı'nın ardından en büyük zararı görenler yine masum siviller olmuştur.

Kahvenin İzinde

“Dünyamızdaki Müslüman Mirası (Muslim Heritage in Our World)” adlı kitabın yazarı olan Salim Al-Hassani “1001 Keşif” sloganıyla İslam Bilimi ve Medeniyeti üzerinde uzun bir yolculuğa çıkmıştır. Kitabını ev, okul, hastane, pazar, kasaba, dünya ve evren olarak 7 kategoriye ayırmıştır. Genç Öncüler dergisinin bu ve bundan sonraki sayılarında kitaptaki bu bölümlerden ilginç bilgiler aktarılacaktır.

Goethe “ev(home)”in insan hayatındaki işlevini şöyle tanımlamıştır: “En mutlu insan, kral ya da köle olsun, evinde huzuru bulan kişidir.”

Kahvenin İzinde “On the Coffee Trail”

Dünya çapında günde 1,6 milyar bardak kahve içiliyor. Bu yaklaşık 300 olimpiik yüzme havuzunu doldurmaya yeter ve eğer mutfağınızda bir kavanoz kahveye sahip değilseniz muhtemelen azınlıktasınızdır. Kahve küresel bir endüstri ve hammaddeye dayalı en büyük ikinci ürün, yalnızca petrol ondan üstündür.

“Kahve bizi katı, ciddi ve akli başında hale getirir.” Jonathan Swift

Keçi sürüsünün başında bir çoban olan Etiyopyalı Halit uyanık kalabilmek için kahveyi keşfetmiştir. Yemen’de Sufiler uyanık kalabilmek ve gece zikirde yoğunlaşmak için al-qahwa içermiş. Kahve 15.yüzyılda Mekke ve Türkiye’ye, 16.yüzyılda da Kahire’ye ulaşmıştır. 1650 yılında Londra’da bir Türk tüccarı Lombard Cade-

si’nde bir kahvehane (coffee house) açarak İngiltere’ye kahveyi getiren kişi olmuştur. 1700 yılında Londra’da 500, İngiltere çapında ise 3000 kahvehane varmış. 1683 yılında Viyana

Kuşatması’ndan geri dönen Türklerin arkalarında bıraktıkları kahveleri, krema ve balla birleştiren Viyanalılar “kapuçino”(cappuchino)yu keşfetmişler. Bu yeni bulunan içeceğe, Türklere karşı savaşan the Capuchin manastırında yaşayan bir papaz olan Marco D’Aviano’nun onuruna, kapuçino ismi verilmiştir. Avrupa’da ise ilk kahvehane 1645 yılında Venedik’te açılmıştır. “Kahve sıradan insanın altınıdır ve tıpkı altın gibi her kişiyi lükse ve soyluluk hissine kaptırır.” Sheikh Abd-al-Kadir, kahveyle ilgili ilk yazıt,1588

Saatler “Cloks”

Saatler “Clocks”

Bizim öykümüz 13.yüzyılda Türkiye'nin doğusunda Diyarbakır'da yaşayan ve “otomatik makineler” kavramını bulan El Cezeri (al-Jazari) ile başlar. 1206 yılı itibariyle Diyarbakır'ın Artuklu kralı için çalışırken her tipte ve büyüklükte sayısız saat yapmıştı. Sonraki kral Nasır el-Din, Kudüs Fatihisi Selahattin'in oğlu, ona eşsiz eserler yaptığını ve onları nasıl yaptığını anlatan, kendisi için bir kitap yazmasını istediğini söylemiştir. Kralın bu ısrarı sonucunda ortaya “Olağanüstü Mekanik Araçların Bilgisi Hakkında Kitabı(The Book of Knowledge of Ingenious Mechanical Devices” isimli mühendislik harikası bir kitap çıktı. Bu kitap 50 mekanik aleti 6 kategoride tasvir edip ve su saatlerini de kapsayarak, farklı mühendislik arka planlarında uğraşan insanlar için paha biçilmez bir kaynak haline geldi.

Müslümanlar her gün doğru zamanda ibadet etmeyi bilmeye ihtiyaç duyuyorlardı. Camiler de ezan için doğru zamanı bilmek zorundaydılar. Ramazan'da oruç tutmak, Bayramı kutlamak ya da Mekke'de hac mevsimi gibi yıllık önemli olaylar önceden bilinip ona göre davranılmak zorundaydı.

Kitapta bulunan paha biçilmez aletlerden biri “filli saat”ti.

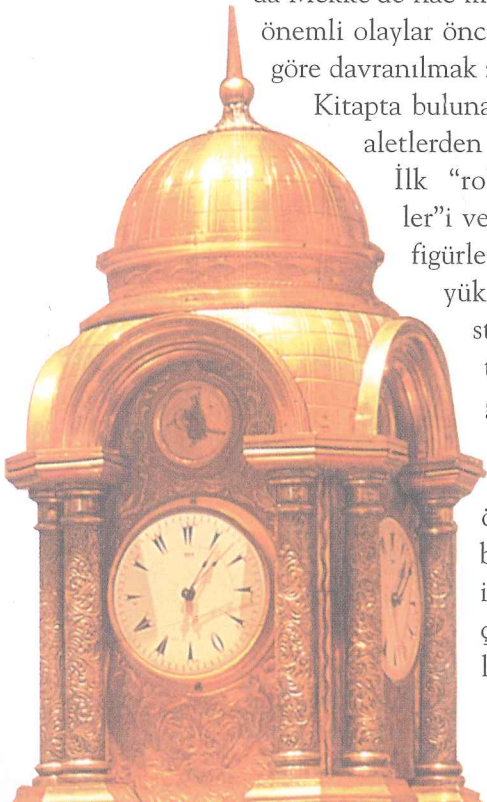
İlk “robotikal hareketler”i ve zamanı belirten figürleri içeren bu büyük saat ayrıca

statünün, ihtişam ve zenginliğin sembolüydü. Yaklaşık 800 yıl önce, El Cezeri bu ayrıntılı saati insan oğlunun çeşitliliğini ve İslam'ın evrensel

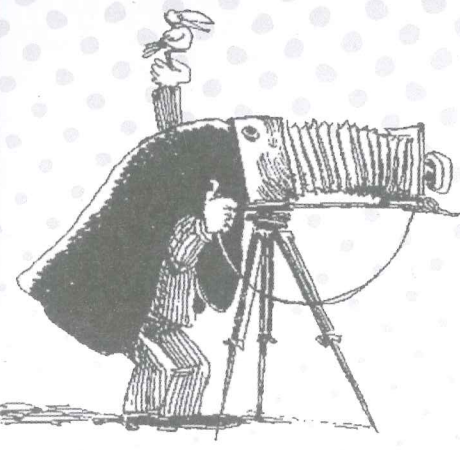
doğasını kutlamak için yapmıştı. O zamanlarda, Müslüman dünyası İspanya'dan Orta Asya'ya kadar yayılmıştı. Bu yüzden, El Cezeri Yunan(Arşimed) su prensipleriyle bir Hint su zamanlayıcı cihazını birleştirip, bir Hint filiyle, bir Mısır Anka kuşunu, Arap figürlerini, İran halısını ve Çin ejderhalarını kullanarak bu kapsamı yansıttı. Tıpkı diğerleri gibi o zamanlar El Cezeri de Arap atasözüne önem verirdi: “Zaman kılıç gibidir, sen onu kestikçe, o da seni kesecektir.”

“Asra(the time, zamana) andolsun; gerçekten insan ziyandadır. Ancak iyi amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka.”

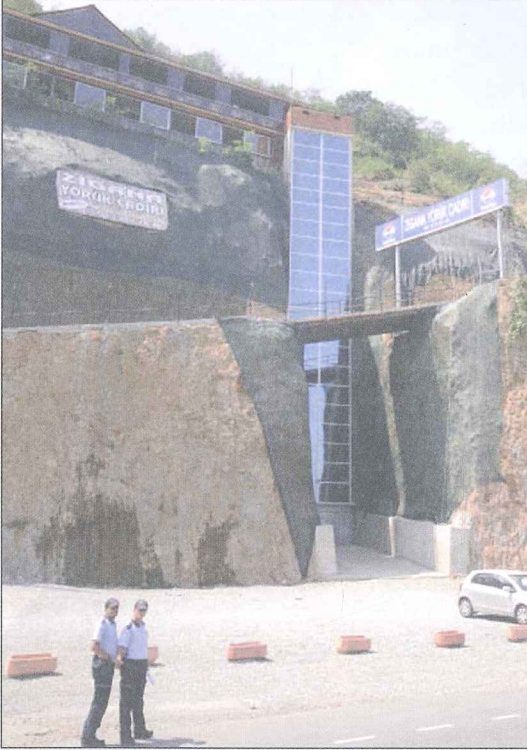
(Kuran, 103)

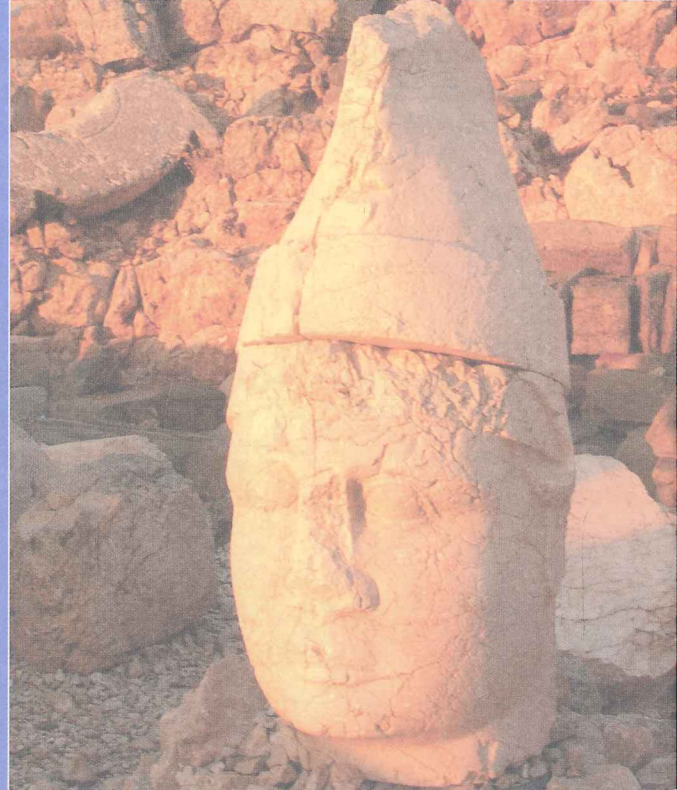
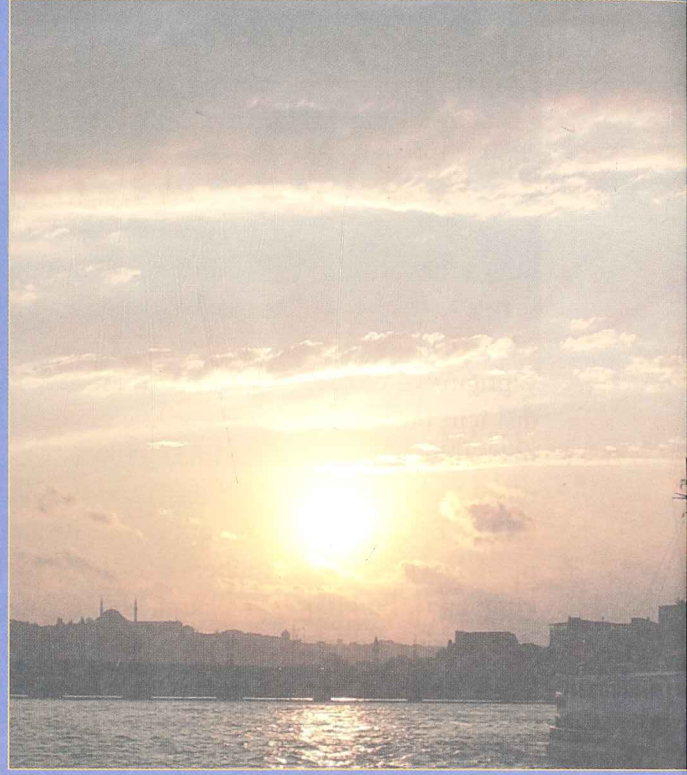
"Dünyanın tüm güzellikle

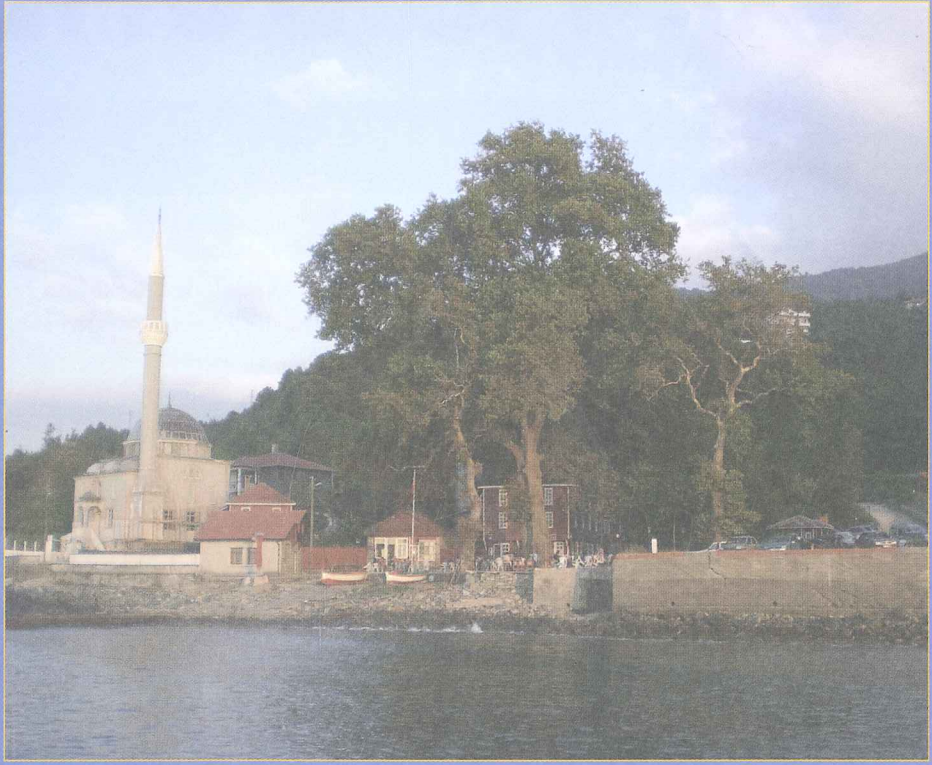
ObJEKtiFimE TaKILANLAR

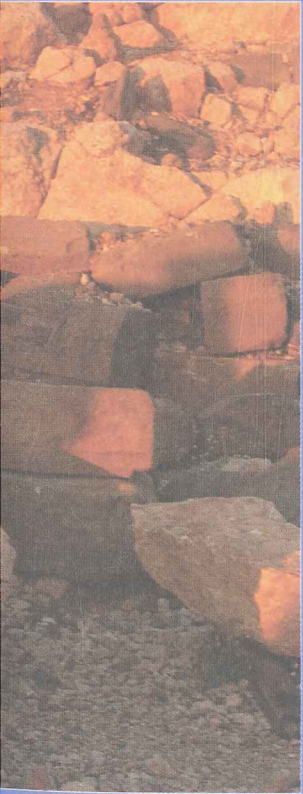
Karadeniz zekası: Bu işletmenin sahipleri otoparkın yetersiz olması sebebiyle gelen müşterilerin restoranına daha rahat çıkabilmeleri için dağı delip asansör yapmışlar.

i sadece görenlere verilmiştir." Cemil Meriç

1484 yılında II.Bayezid tarafından dikilen bu çınar ağacı Kastamonu'nun Bozkurt ilçesinde bulunmaktadır.

YAZ DÖNEMİ LA

2008-2009 okul sezonunun bitmesinin hemen ardından Genç Öncüler'in düzenlemiş olduğu çadır kampı Çanakkale Lapseki'de başladı. Toplamda beş dönemlik; deniziyle, güneşiyle, çadırları ve turnuvalarıyla eğitici ve eğlenceli bir kampı geride bıraktık.

İlk döneme ortaokullu ve liseye henüz geçmiş kardeşlerimiz, diğer dört dönem de ise yaş gruplarına göre ayrılmış lise kardeşlerimiz geldi.

Öncelikle size kamp alanından bahsetmek istiyorum. Çanakkale Lapseki'de denize kıyısı olan, etrafı çeşitli meyve bahçeleri ile çevrili, mutfak ve tuvalet olmak üzere iki binalı, bir de küçük şirin ahşap evden oluşan 15 dönümlük bir arazi ve bu araziye diktiğimiz 5 adet çadır ile birlikte kampımız başlamış oldu.

İlk gelen ekibi karşıladığımızda işimizin zor

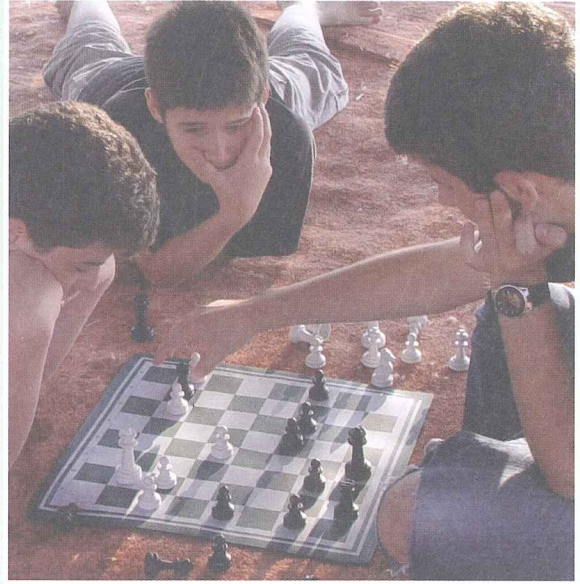
olduğunu düşündük ama sonradan buna pişman olduk. Dakikası dakikasına programlı, dolu dolu geçen kampımız hem bizi hem de kardeşlerimizi fazlasıyla memnun etti. Sabah kahvaltısını, görevleri dağıttığımız nöbetleşe hep birlikte hazırladık ve hemen ardından kahvaltımızı yaptık. Nöbetler kahvaltıyla sınırlı değildi elbet, bunu gelen kardeşlerimiz tebessümle hatırlayacaklardır.

Nöbetler sabah, öğlen ve akşam yemekleri, bunların ardından bulaşık nöbetleri, tuvalet nöbetleri ve gece nöbetlerinden oluşuyordu. Duyunca ürkebilirsiniz ama bunların amacı kardeşlerimiz arasında güçlü bir bağ oluşturmak, beraber iş yapmayı öğrenmek ve unutulmayacak anılar bırakmaktır, nitekim bu amacı fazlasıyla gerçekleştirdiğimizi düşünüyorum.

PSEKİ KAMPI

Sabah kahvaltısının ardından çeşitli konularda münazaralar, gençlik sorunları ve dinimizin temel meseleleri hakkında konuştuk. Sonrasında ise futbol, voleybol, masa tenisi, dama, satranç ve çivi müsabakalarından oluşan turnuvalar düzenlendi. Bu öğle yemeğine kadar sürdü. Öğle yemeğini yine nöbetçi kardeşlerimizle hazırlayıp namazımızı kıldıktan sonra yemeğe geçtik. Öğle yemeğinin nöbetçilerle birlikte hazırlanması yemekten sorumlu kişinin işlerini kolaylaştırdığını düşünmeyin sakın, çünkü soğan keserken ağlayanlar, ince ince kıyılması gereken sebzelerin kuşbaşı kesilmesi, yere dökülen yemekler derken tatlı bir karmaşa yaşıyorduk. Ancak her şeye rağmen garip şekiller alsada, emeğin ve kardeşliğin sonucunda Allah'ın verdiği bereketle leziz hale gelen yemeğimizi afiyetle yedik.

Yemekten sonra sohbet-muhabbet derken tekrar turnuvalara başlandı. Turnuvalardan sonra ikinci namazı kılındı ve nihayet güneş batmaya doğru ilerlerken deniz saati geldi çattı. Denizde geçen 2.5-3 saatlik sürenin ardından akşam namazını kıldık ve bu arada nöbetçi kardeşleri-

mizle hazırladığımız yemeğimizin başına geçtik. Yemek bittikten sonra tekrar turnuvalara geçtik. İşte bu saatten sonra heyecanlı saatler başladı çünkü yatsı namazının ardından gece nöbetleri başlayacaktı. İki kardeşimiz ikişer saatlik aralarla nöbetlerini tuttular. En ufak çıtırtıda kardeşliklerini pekiştiren nöbetçiler, karanlıkla beraber korku filmlerindeki sahneleri, replikleri birbirlerine tekrar ederek uaynık kalmaya çalıştılar. 3-5 nöbeti olan kardeşlerimiz bütün kampı sabah namazına uyandırdı ve kamplar bu şekilde süregeldi. Kampların son günleri eğlenceler ve ödül töreni, çeşitli yerel oyunlar oynandıktan sonra ayrılacak kardeşlerimizin buruklukları vardı...

Kamplar genel olarak böyle geçti, tempolu yorucu ama kardeşlerimizle ilgilenmenin huzuruyla dinlendiriciydi.

Şimdi gelelim kamplarda dikkat çeken olaylara...

İlk gün kamp alanına zararsız bir yılanın girmesi ve yılanı öldürme çabamız hatta sırf yılan için saatlerce nöbet tutmamız ve ardından yılanın yavrusunu aradığını öğrendiğimizde (çünkü

yavrusunu görüp teslim ettik kendisine ?) rahatlamamız ve Yusuf Elbaşı ve ekibinin son günlerinde bizim skecimizi yapması oldukça komikti.

Her kampın sonunda ödül törenimiz oldu demiştik... Bu ödüllerin içinde en enteresani 'kampın en enteresani' ödülünü kardeşimiz Ali aldı. Kendisini tebrik eder başarılarının devamını dileriz ?

İkinci kampın İzmit ekibinden Taha kardeşimizin tekvondo turnuvası için İzmit'e gidip iptal edildiğini öğrendiğinde kampa tekrar geri gelmesi eminim tebessümle hatırlanacaktır ?

Üç ayların başında tuttuğumuz yaklaşık 16 saatlik kavurucu orucumuz hiç unutulmayanlar arasına girmiştir bile. Allah kabul etsin inşallah...

Her kampın sonunda güzel bir uğurlama adına mangal yapmıştık. Oruç olduğumuz gün ise iftarda yaptığımız mangalda tüpün bitmesi sonucu kömürlerin çalı çırpıyla tutuşturulması ve etlerin ezandan 1 dk öncesine yetiştirilmesi başka bir maceraydı...

Kampın toplam 4 gecesinde 4 başka eğlence oldu.

Kamp dediğiniz cezasız olmazdı elbet... Yemek hazırlanırken boğazına düşkün kardeşleri-

miz (?) yemek başlamadan yemeğe başladıkları için sahilden taş toplama cezası aldılar. Akşam vakti herkes giyinikken onların mayo giyip denizden yüzlerce taş toplaması kakhaha dolu anlara sebep oldu

Yine gecelerden birinde (?) yerel oyunlarımızdan 'sürsür' ü oynarken Usame'nin performansı unutulmazdı...

Bütün bunların gerçekleşmesinde emeği geçen kardeşlerimizden ve ağabeylerimizden Allah razı olsun. Lapseki çadır kampını gerçekleştirmek için gerçekten çok fazla emek verildi ve bu emekler umarız Allah katında değerlendirilir ve ödüllendirilir. Umarım kardeşlerimiz için oldukça yararlı olmuştur. Acısıyla tatlısıyla güzel bir yaz sezonu geçirdiğimize inanıyorum eğer hakkımız geçtiyse hakkınızı helal ediniz hepiniz Allah a emanet olun, gelecek sene en az bu kadar eğlenceli ve öğretici bir programda görüşmek üzere...

Genç Öncü Bayanlar Yaz Kampı

Biz Genç Öncüler için bu yazın en heyecan verici olayı hiç şüphesiz Çanakkale'nin o buram buram Ege kokan Lapseki ilçesindeki kampımız oldu. Daha önce gitmiş olanlar için çıkacağımız 5-6 saatlik yolculuk bir yıllık özlemin son basamakları, ilk kez gidecekler içinse içlere sığmayan bir coşkunun belki ilk kertesiydi.

İstanbul'dan ağır ağır kalkan otobüslerimiz kattığı her kilometrede yeni bir ümit ve yeni bir nefes taşıdı. Daha ilk saatlerden biz bu kısa yolculuktan cennete ulaşmasını istediğimiz kardeşliklerin ilk adımlarını atmıştık bile. Arabalı vapurun güvertesine çıkıp arkamızda bıraktığımız köpükleri izledik ve küçük küçük hayaller kurduk birlikte. Aslında ne kadar da benziyorduk birbirimize.

Havadan sudan konuşmaya kalmadan kampımızın şirin sarı evleri uzaktan gözüktü ve yeni bir Lapseki macerası daha başlamış oldu bizim için.

Vakit az yapacak şey çoktu. O yüzden hemen girdik bu hızlı tempoya. Günler birbirini kovalar-

*Çalıştık, azmettik ve başardık...
Başarının sonunda da ödülleri kaptık
Pardon ya, yoksa en kirli ev ödülü müydü?
Yok yok, en lezzetli yemek yapan ev ahalisi
ödülinün sahipleri işte karşımızda...*

ken biz eğlencenin arasında bunca bilgiyi nasıl öğrendik, bu insanlarla nasıl bir anda dost oluverdik şaşırıp kaldık. İslami ilimlerin bize gösterilmek istendiği gibi sıkıcı ve hayattan kopuk olmadığını, tam tersine ne kadar öğrenirsek ,peygamber efendimizi ne kadar tanırsak aslında o kadar hayatın içinde olacağımızı fark ettik.

Sayıli gün çabuk geçti ve biz kamp bittiğinde gözyaşlarımızın arasına ne kadar çok hatıra sıkıştırdığımızı gördük. Acemi ellerimizle diktiğimiz küçük kalemliklerimize derslerde bize yarenlik etmiş kalemlemimizi koyduk. Şehirde ayrılırken yüzlerimizde havuz sefalarından kalma bir taze yanık ve üzerimizde sanki hala su savaşlarımızın ıslaklıkları vardı.

Şöyle bir silkeledik tozumuzu ve öyle adım attık evlerimize.

Hepimizin gözü takvimlere ilişti, Lapseki'ye kaç var?

Aman Allah,ım...

Annem görse eminim gözleri yaşardı.
Kimimiz ilk defa düğme dikerken, kimimiz ipin ucuna düğüm atmayı yeni öğreniyordu.
Hatta kumaşı dikeyim derken kumaşla beraber pantolonunu da dikenler olmadı değil...
Elimize kumaşları ve iğneleri verdiklerinde çok itiraz etmiştik başta...
Ama o kadar uzun süre bizi konuşmaktan ve kahvelerimizi içmekten bile alıkoyacak kadar zevkli bir uğraş haline geldi.
Uzun süren uğraşlar ve hummalı çalışmalarımızdan sonra şunu bir kez daha ispatlamış olduk:
"Azmin elinden bir şey kurtulamaz"
Şimdi hala şu ana kadar sahip olduğumuz "en güzel" kalemlikleri kullanıyoruz...Baktıkça 2008 yaz kampımızı bize hatırlatan el emeği, göz nuru kalemliklerimizi...

"O ağacın altı"nda işte genç öncüler....

Bakmayın siz mangal partisi fotoğrafının söylediklerine...

Her öğün, yemeklerimizi kendimiz yaptık,
Bazen tencerenin dibi tuttu, bazen patatesleri soyarken bi baktık ki kabuğuyla beraber yarısı çöpe gitmiş,
bazen de yaptığımız yemeği yerken gözlerimiz yaşardı, yok yok, uygulandığımız için değil, biberin acısına bakmadan yemeğe kattığımız için...
Ama nihayetinde hayatımızdaki en lezzetli yemekleri, kendi yaptığımız yemekleri yedik...

Öncü Etkinlikler

22 Eylül Pazartesi günü , mübarek Ramazan Ayı'nın son haftasına aynı çatı altında liseli Genç Öncü kardeşlerimizle birlikte girdik. Beraber oruç açmanın lezzetini önceki senelerden bilenlerimiz ve bu yıl ilk kez katılan kardeşlerimizle iftar programında biraraya geldik. Yaz mevsiminde görüşemeyip birbirini özleyen arkadaşların iftar programı sayesinde buluşmaları uzun süren muhabbetlere vesile oldu.

Kardeşliğimizin bereketinin yansıdığı iftar sofrasında orucumuzu açtıktan sonra yaptığımız duayla verdiği nimetler için Rabbimize şükrettik. Rahman Suresi'ni okuyan kardeşimiz sayesinde tazelendik ve hep bir ağızdan çıkan amin sesleriyle samimi dualarımızın geri çevrilmeyeceğini Cenab-ı Hak'tan niyaz eyledik. Tövbe, şükür ve isteklerimiz; dünyadaki diğer Müslüman kardeşlerimizin de iftarda yiyecek yemekleri olması, adaletsizliklerin ve kavgaların son bulması, Genç Öncüler'in dostluğunun ve kardeşliğinin artması... Son aminden sonra birbirimizi Allah'a ısmarladık. Bir başka liseli Genç Öncüler buluşmasında buluşmak ve irtibatı koparmamak için sözleştik. Rabbimiz biz Genç Öncüler'e tekrar bir araya gelme fırsatı sunar inşallah.

Ve 3 gün sonra... Tarih 25 Eylül Perşembe. Araştırma ve Kültür Vakfı'nda yine hoş bir koşuşturmaca hakim. Üniversite yaş grubu Genç Öncü kardeşlerimizle iftar programı ve uzun bir yaz tatilinin ardından ilk buluşmamız. İzmir'den gelen de burada, Antep'ten gelen de... Ülkemin bir ucundan diğer bir ucuna tüm kardeşlerim o akşam bu iftarda. Onları böyle bir ortamda buluşturup, bir araya getiren ise Genç Öncü kimlikleri. İftarın ardından keyifli çay sohbetleri, tebessüm dolu anların yaşandığı sürpriz hediye çekilişi... Şakalaşmalar, hoş espiriler derken fark ettik ki; epey özlemişiz birbirimizi.

Gecenin sonunda ayrılırken hüznün yoktu hiç birimizde. Çünkü habercisiydi bu iftar önümüzdeki sene yapılacak özverili, eğitici ve öğretici güzel faaliyetlerin... Biz Genç Öncüler için...

İstanbul Böyle Gezilir

Avusturya'nın başkenti Viyana'da faaliyetlerini sürdüren Juwa Eğitim ve Danışmanlık Merkezi bu seneki yaz kampını İstanbul'da gerçekleştirdi. Avusturya'da yaşayan vatandaşlarımızın çocuklarına hem okul derslerinde yardımcı olmak hem de İslami bilinç vermek amacıyla kurulan eğitim merkezi Viyana'daki faaliyetlerinin yanı sıra farklı yerlerde planladığı kamplarla hedeflerini gerçekleştirmeye çalışıyor. Mayıs ayında Bosna'ya düzenlediği kamp ile beğeni toplayan Juwa Eğitim Merkezi, yaz kampını İstanbul'da gerçekleştirdi. İstanbul'da Genç Öncüler'e misafir olan Avusturyalı kardeşlerimizle on gün boyunca çok güzel vakit geçirdik. 4 Ağustos Pazartesi Günü öğle namazında Fatih camisinde başlayan programımız 14 Ağustos'ta yine Fatih camisinde öğle namazında sonlandı.

Pazartesi günü öğle namazını Fatih camisinde kıldıktan sonra hep beraber yemek yedik. Yurt dışından gelen arkadaşlara İstanbul'daki farklılıkları, çeşitliliği göstermek hedefimiz olduğundan Akşam namazını eda etmek için İsmail Ağa Camiine gittik. Çok farklı bir ortamdı. Namazımızı huşu içinde kıldık. Cemaatin çoğu pazartesi günü oruç tutmak sünnet olduğundan niyetliydi. Ezan okunur okunmaz, camide hurma ve su ile oruçlarını açtılar. Arkadaşlarımız yol yorgunu olduklarından akşam namazından sonra eve geçtik ve yatsı namazımızı evde kıldık.

Salı gününü, turistik mekânları gezmeye ayırdık. Yerebatan sarnıcını daha sonra da Ayasofya müzesini gezdik. Öğle namazını Yeni Cami'de kıldık. Cami-

Arap Camisi bence İstanbul'da görülmesi gereken en önemli yerlerden birisidir. Caminin tarihi çok eskilere dayanıyor. İstanbul'un ilk camisi olarak bilinen Arap Camisi Emevi serdarı Mesleme bin Abdulmelik'in 50000 kişilik orduyla İstanbul'u fetih için gelip Galata'yı fethettikten sonra eski bir kilise enkazı üzerine inşa edilmiştir. Kuşatmanın uzaması üzerine ordu çekilince, cami Hıristiyanların eline geçerek kiliseye dönüştürülmüştür.

ye gelirken meşhur Hacı Bekir lokumcusundan lokum aldık. Caminin hemen karşı tarafında bulunan Eminönü Balıkçıları'nda Balık Ekmek yedik ve turşu suyu içtik. Galata köprüsünden yürüyerek Perşembe Pazarı'nda bulunan Arap Camisi'ne gittik. Akşam yemeğinden sonra çay için Beyazıt tarafına geçtik. Sahafları dolaştık. Namazdan sonra Çorlulu Ali Paşa medresesinde Elma çayı içtik. Elma çayını gruptaki herkes ilk defa içiyordu, zaten Viyana'da çay içmek için oturabilecekleri mekânları da yokmuş.

Namazdan sonra Fatih'e Orhan Abi'de çay içmek için çıktık. Duvar dibine yolunuz düşerse Orhan Abi'ye mutlaka uğrayın derim, belki de o bölgede içebileceğiniz en güzel çayı orada bulabilirsiniz.

Kuleye çıkış ücreti Türk vatandaşları için 5 YTL. Kuleden özellikle eski İstanbul çok güzel seyredilebiliyor. Kuleden indikten sonra Karaköy'den baklava yemeden ayrılmak istemedik. Karaköy'deki meşhur baklavacıda baklavalarımızı yedik. İlkindi vakti yaklaşmıştı. Namazı tabii ki Karaköy sahildeki Sahabe(Yer altı) Camisi'nde kıldık. Arkadaşlarımız yorulsalar da İstanbul'u bir hafta gibi kısa bir zamanda bitiremeyeceğimiz için gezimize devam ettik.

Çarşamba günü yine Suriçi bölgesindeydik. Suriçi bölgesinde gezilecek o kadar çok yer var ki, hepsini gezmek haftalar sürer. Topkapı Sarayı, Sultanahmet Camii, Gülhane, Türk-İslam eserleri müzesi, Sarayburnu derken nihayet Mısır Çarşısı ve Kapalı Çarşı'yı gezme imkânımız da oldu.

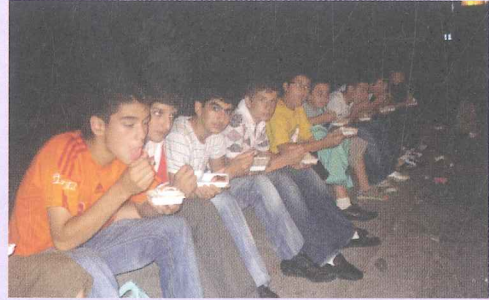
Gün içerisinde oldukça yorulan arkadaşlar maç sırasında uyukuyorlardı.

Ada Sahillerinde

Perşembe günümüzü Büyük Ada'ya ayırdık. Sabah 9 vapuruna binerek Büyük Ada'ya doğru hareket ettik. Sabah vapuru kalabalık olmaz diye düşündük ancak vapur ağzına kadar doluydu. Kahvaltımızı, Ada Vapuru'nda iki simit ve bir duble çay aralık yaptık. 1 saatten uzun süren yolculuğumuz çok keyifliydi. Simitlerini bitiremeyen arkadaşlar vapurumuza eşlik eden martıları kalan simitleriyle doyur-

Kapalı Çarşı girişinde 30 senedir vişne suyu satan bir amcadan vişne suyu içtik. Harikaydı. Özel termosu sayesinde öğlen sıcaklığında bile vişne suyu soğukluğunu koruyormuş. Yemeğimizi de yedikten sonra Süleymaniye'deki Ağa Kapısı'nda Haliç manzarasıyla çaylarımızı yudumladık. Namazımızı Süleymaniye'de eda ettik. Cami restorasyonda olduğundan caminin sadece küçük bir kısmı ibadete açıktı.

Maç bittikten sonra Fındıkzade'deki evimize doğru giderken acıktıklarını söyleyen arkadaşlara gece 12'de Fatih Su Kemerinin altındaki seyyar pılavcıda pılav ve ayran ısmarladık. Gece acıyorsanız, çok fazla masrafa girmeden Su Kemerinin altında muhteşem bir pılav yiyebilirsiniz.

Günlüğünü 7 YTL'ye kiralayan bir bisikletçi dükkânıyla anlaştık. Böylece Büyük Ada gezimiz başlamış oldu. Ada'da bisikletle gezerken çok dikkatli olmanız gerekiyor çünkü fayton süren arkadaşlar pek dikkat etmiyorlar. Birkaç arkadaşımız ciddi manada atların altında kalma tehlikesi geçirdi.

dular. Büyük Ada'ya iner inmez, bisiklet kiralayarak Ada'yı turladık. Dondurmalarımızı da yedikten sonra Ada'dan ayrıldık

Eyüp Sultan

Cuma günü programımız daha da erken başladı. Sabah namazı Eyüp Sultan Camisi'nde bir buçuk saatten fazla sürüyor. İlk önce Yasin- i Şerif okunuyor. Daha sonra dualar yapılıyor. Namaz sonra başlıyor. Namazdan sonra avluda da dua yapılıyor. Cemaat dağıldıktan sonra kahvaltımızı çorbacıda mercimek çorbası içerek yaptık.

Piyer Loti tepesine Eyüp mezarlığının içinden geçerek gittik. Mezarlıktaki tanınmış şahsiyetlerin kabirlerini arkadaşlara gösterdik. Teleferik ile aşağıya indik. Zal Mahmut Paşa camisine girdik. Camide yarım saat kadar dinlenme fırsatı bulduk. Camiden sonra Feshane'yi gezdik.

Anadolu yakasındayız

Kahvaltımızı yine arkadaşların hep ekranlardan gördüğü Haydarpaşa garının bahçesinde yaptık. Haydarpaşa'dan sonra Kadıköy Şükrü Saraçoğlu Stadı'na gittik. Stadı gezdik. Stattan sonra Beylerbeyi Sarayı'na girdik.

Kurtlar Vadisi'nden Ömer Baba'nın camisindeyiz Saraydan çıktuktan sonra Kuzguncuk'ta sahilde denizin hemen dibinde bulunan Uryâni Zâde Camisinde öğlen namazımızı kıldık. Bu caminin arkadaşlarımız için bir başka önemli tarafı ise, camide Kurtlar Vadisi'nden Ömer Baba'nın namazlarını bu camide kılmasıydı.

Şehitlerleyiz

Çanakkale için gece yola çıktık, sabah namazını Burhanlı'da camide kıldık. Namazdan sonra cemaat dağılınca caminin son cemaat yerinde bir saat kadar uyuduk. Bu uyku bütün yorgunluğumuzu aldı.

İstikamet Bursa

Akşamleyin Bursa'daydık. Bursa şehir merkezinde Akşam yemeğimizi yedikten sonra kalacağımız yere geçtik. Hepimiz ciddi anlamda yorgundu. Erken yatmalıydık çünkü ertesi gün yine yorucu bir gün olacaktı.

Sabah kahvaltımızı İnegöl yolu üzerinde bulunan Kazancı Köyü'nde yaptık. Tam 13 çeşit kahvaltılık vardı. Ortamı oldukça güzel. Bursa'da farklı bir kahvaltı yapmak isterseniz Kazancı Köyü'ndeki "Muhtarın Yeri"ni deneyebilirsiniz.

Ulu Cami'de Akşam namazı

Ulu Cami'ye girebilmek ancak akşam nasip oldu. Ulu Cami'deki hatlar harika. Cami, bir açık hat müzesi olarak adlandırılıyor. Ulu Cami'de diğer birçok camide hissettiğinizden daha fazla İlahi havayı hissediyorsunuz. Kültürpark'ı biraz dolaştıktan sonra Bursa gezimizi bitirerek İstanbul'a geri döndük.

Filistin Uzak Değil!

Binlerce kilometre uzakta da olsalar Müslüman kardeşlerine muhabbet duyan, onların dertlerini kendilerine dert edinen bir grup genç var İstanbul'da... Farklı üniversitelerdeki öğrencilerden oluşan bu arkadaş grubunun hoş sohbetleri, hararetle tartışmaları; bilginin ne denli paylaşılabileceği bir şey olduğunu gösterdi onlara. Aralarındaki bu bilgi alışverişini güçlendirmek ve daha da önemlisi başkalarıyla paylaşmak için ilk olarak "Filistin'i seçip işe koyuldular. Amaç, Filistin hakkında çevrelerindeki insanları bilgilendirmek ve bunun için etkinlikler düzenlemektir. Başlangıçta hayal olan bu düşünce, karşısına çıkan her destekle biraz daha gerçeğe yaklaştı.

İlk adım 2008 Mart'ında Boğaziçi Üniversitesi'nde atıldı. "Filistin Haftası" adıyla bir organizasyon düzenlediler. Kampüs içinde fotoğraf sergisi açıldı ve seminer verildi. Kampüs civarında da Filistin'e maddi-manevi destek vermek amaçlı bir stant kuruldu. Boğaziçi Üniversitesi'nin ardından benzer etkinlikler Maltepe, Bilgi ve Yıldız Teknik Üniversiteleri'nde de yapıldı. Yapılan seminerlere Sefer Turan, Mete Çubukçu, Filistin Ankara Büyükelçisi Nebil Maarouf, Füsun Bandır, Rıdvan Kaya gibi Filistin üzerine çalışmış, orda bizzat bulunup, yaşananlara şahitlik etmiş isimler katıldı. Stantlarda Filistin'i hatırlatması için özel olarak tasarlanmış eşyalar satışa sunuldu, kitapçıklar dağıtılarak Filistin hakkında bilgilendirme çalışması yapıldı.

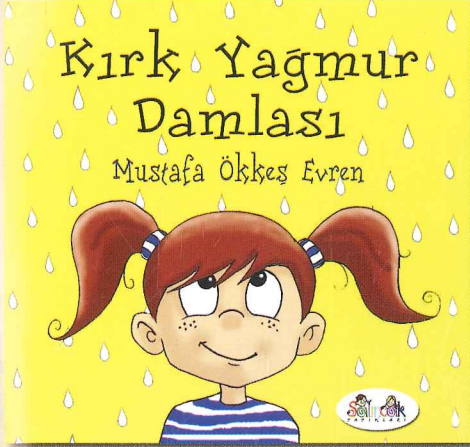
Sonrasında yaklaşan Ramazan'ın da feyziyle çok daha kapsamlı bir hedef olan, Sultanahmet'te "Filistin Haftası" etkinliklerinde yer alabilmek için yola çıktılar. İzin alma, yer bulma gibi zorlu uğraşların ardından, taşıdığı görev kocaman bir çadırın altında Eylül'ün 15'inde stantlarını Sultanahmet'te kurdular. Aynı gün bazı yazar ve milletvekillerinin standı ziyaretleri sayesinde motivasyonları artan gençler, yaptıklarının ne kadar kıymetli olduğunu bir kez daha anladılar. "Tarihin Filistin'i", "Utanç Duvarı" ve "Direnişle Beslenen Kalem" başlıklı 3 farklı kitapçık hazırlanarak bilgilendirme konusuna öncelik verildi. Bu 3 kitapçık Sultanahmet'teki turist potansiyeli düşünülerek bir de İngilizceye çevrildi. Kızlarağası Medresesi'nde Ahmet Emin Dağ ile bir söyleşi, bir film ve belgesel gösterimi düzenlendi.

Stantta satışa sunulan ürünlerin hepsi, gençler tarafından büyük bir özenle ve emek harcanarak tasarlandı. Kupalar, defterler, tişörtler, rozetler, anahtarlıklar... Hepsinde Filistin'in özgürlüğünü temsil eden semboller kullanıldı. Çocuklar için balon hazırlamayı bile unutmadılar. Üzerlerine Filistin direnişini simgeleyen Naci El Ali'nin çizgisi çıplak ayaklı çocuk figürü Hanzala'yı ve hemen altına çocukları da düşündürebilmek için şu cümleyi koydular: "Filistin'de de balonlar uçsun..."

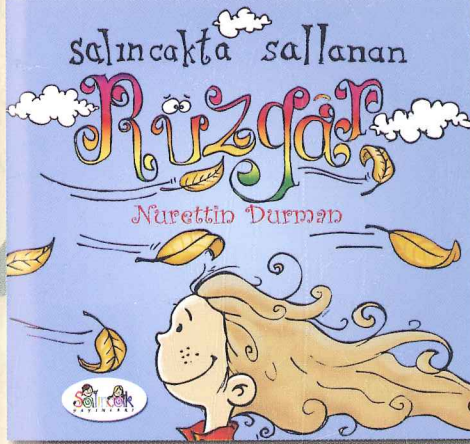
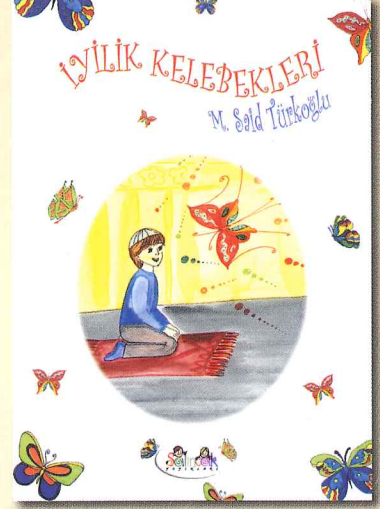
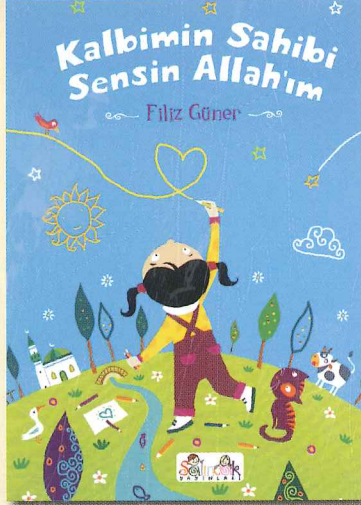
filistineozgurluk@gmail.com

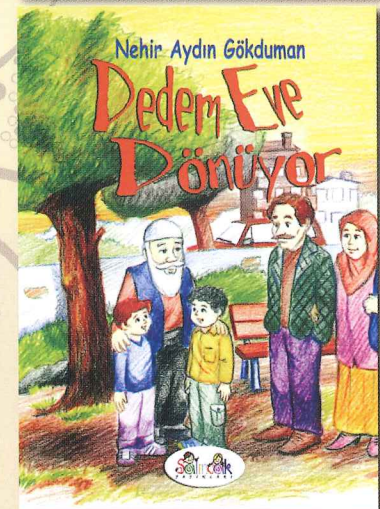
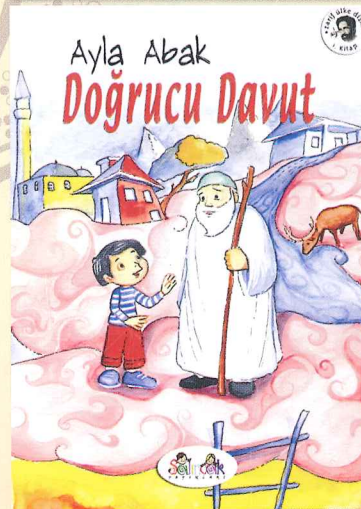
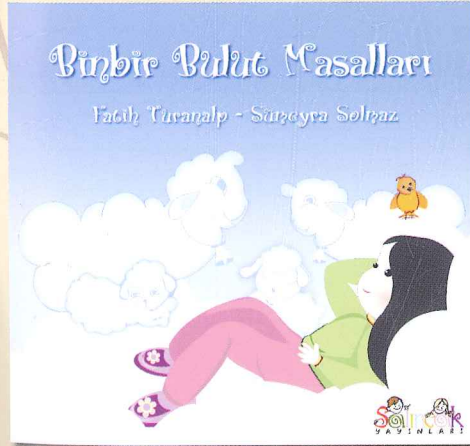
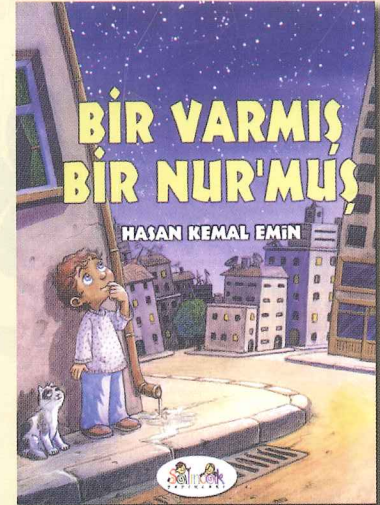
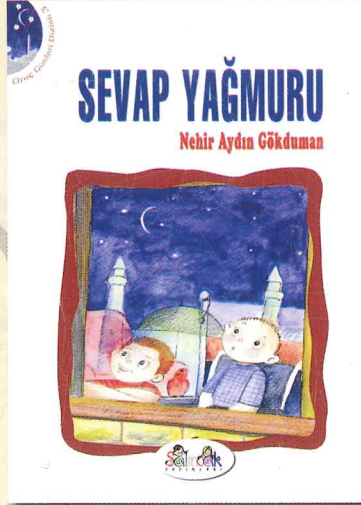
Salıncak Kitaplarıyla Çocuklarımıza Din Kültürü, Ahlak Bilgileri ve Değerlerimizi Öğretelim...

* Çocuklarımız için Şiirlerle Kırk Hadis

* Bismelenin Şiirini Ezberlemeye

Salıncak
YAYINLARI

0212 640 01 22 - www.kitappinari.com

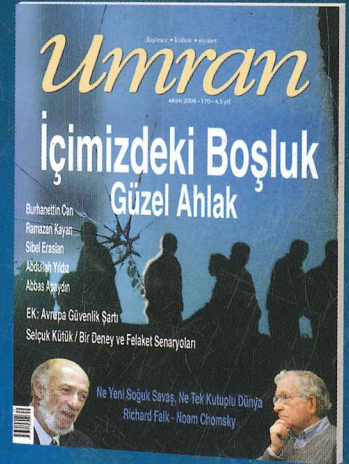
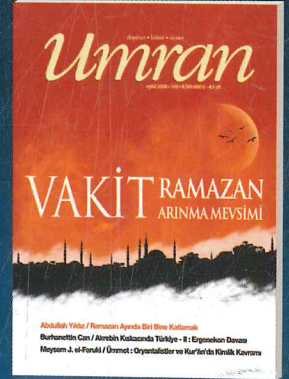
DERİN BİR NEFES ALIN!

"UZUN SOLUKLU YÜRÜYÜŞ"E

SİZİ DE DAVET EDİYORUZ...

12 AYLIK ABONELİK

50 YTL

ABONE HATTI 0 212 640 44 83

www.umrandergisi.com • abone@umrandergisi.com